

CEA MAI MARE BATALIE CARE S-A DAT VREODATA

Mulțumesc, frate Orman. Domnul să te binecuvânteze.

Bună dimineața, prieteni. Sunt fericit pentru că sunt din nou aici în dimineața aceasta. Cred că venirea mea este o surpriză pentru toți și aș vrea să vă spun ceva ce mi-a pus de multă vreme Domnul pe inimă. Când am sosit (duminică), nu știam că azi voi fi aici, și v-am anunțat că am un Mesaj pentru biserică. Dacă Domnul va voi, am să-l aduc duminica viitoare. Atunci vom avea un mesaj mai lung, care va ține până la ora 12.30 sau chiar 1.00.

Acest mesaj este de multă vreme pe inima mea și cred că sunt dator tuturor ascultătorilor mei cu un răspuns referitor la lipsa mea de pe câmpul misiunii. Eu am predicat peste tot, dar sunt sigur că niciodată nu am făcut-o așa cum trebuia, iar duminica viitoare vreau să-mi iau timp ca să vă spun de ce, iar apoi să vă arăt cu Scriptura ce se petrece. Vedeți? După aceea voi pleca peste mări și țări, undeva unde voi fi trimis de El.

Cu două sau trei seri în urmă, am fost chemat la telefon, ca să merg să mă rog pentru o femeie internată în spital. Deci, am fost chemat să mă rog pentru acea femeie... i-am uitat numele... dar este o prietenă a surorii noastre James Bell, o soră de culoare, foarte credincioasă, o femeie minunată.

Cred că numele ei era Shepherd. Eu m-am ridicat din pat și i-am spus soției, care fusese trezită și ea când a sunat telefonul:

„Trebuie să ne rugăm pentru doamna Shepherd, o prietenă a sorei James Bell.”

Noi ne-am rugat împreună, apoi ne-am culcat din nou. În ziua următoare, cam pe la ora 10.00-11.00, am fost sunat din nou de Billy, care mi-a spus că nu doamna Shepherd este bolnavă, ci chiar sora Bell este grav bolnavă la spital. Noi am plecat repede la spital, dar când am ajuns acolo, ea plecase deja la Domnul. Da, Domnul a luat-o acasă pe sora Bell.

Sora Bell a fost o femeie credincioasă și venea de mulți ani la biserică împreună cu noi. Cu ani în urmă, eu am lucrat cu soțul ei, James, cred că sunt cam treizeci de

ani de atunci. Noi am iubit-o mult. Era o femeie solidă.

Ea a avut o criză puternică de fiere, și pentru că medicul ei era plecat din localitate, a fost consultată de un alt medic, iar acesta a decis să fie operată de urgență. Sora nu a rezistat însă la operație. Medicul ei nu ar fi operat-o pentru că știa că nu va rezista din cauza obezității. Părerea mea este că ea a avut pietre la fiere și din cauza aceasta făcea acele crize.

Ceea ce putem spune acum, este că Domnul a chemat-o pe sora Bell la El, acesta fiind felul în care a trebuit să plece. Vedeți?

Când am fost sunat, eu am înțeles greșit cine era bolnava pentru care trebuia să ne rugăm. Eu nu o cunosc pe această femeie, pe doamna Shepherd, care s-ar putea să fie aici în dimineața aceasta. Ah, poate că dacă aș fi știut că doamna Bell este bolnavă, aș fi mers la spital și aș fi mijlocit acolo pentru ea... dar mai spun că poate Dumnezeu nu a vrut să facem acest lucru. Încredințarea noastră este că toate aceste lucruri sunt spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu. De asemenea, cred că sora Bell L-a iubit pe Domnul nostru pentru că era o femeie credincioasă.

Ea este dintre noi, pentru că între credincioși nu există discriminare rasială. Familia lui Dumnezeu nu are deosebiri de rasă și eu cred că nu are nici o importanță dacă suntem roșii, maro, negri sau galbeni. Indiferent ce culoare are pielea cuiva, noi suntem frați și surori în Hristos. Acesta este motivul pentru care o iubim pe sora noastră și ne va lipsi în biserică. O, cum ne vor lipsi „Amin-urile!” surorii Bell! Ea le spunea din toată inima, iar când o duceam acasă, vorbea numai despre Domnul Isus.

Dacă am înțeles bine (mi s-a spus numai acum despre aceasta), serviciul de înmormântare va avea loc chiar aici, în biserică, marți la ora 13.00.

Și pentru că suntem triști cu toții, să ne ridicăm din respect pentru sora noastră și să ne plecăm capetele.

Dumnezeul vieții, Tu, Cel care dai și iei viața, așa cum a spus Iov în vechime, „*Domnul a dat, Domnul a luat; binecuvântat să fie Numele Domnului*”. Cu câțiva ani în urmă, Tu ai trimis-o pe sora Bell printre noi, ca să fie cetățeană împreună cu noi, în marea Familie a lui Dumnezeu. Îți mulțumim pentru cercetarea pe care i-ai făcut-o în mijlocul nostru, pentru cântările și mărturiile aduse înaintea noastră,

spre slava Ta, deoarece era atât de plină de Duhul încât putea să strige și să țipe de bucurie. Ea nu s-a rușinat de Evanghelia lui Isus Hristos, deoarece aceasta era pentru ea puterea lui Dumnezeu pentru mântuire. Văzând viața ei, care a trecut, ne gândim că va veni timpul când fiecare trebuie să răspundem pentru viața trăită pe pământ. Tu ai luat-o pe sora noastră ca s-o duci în prezența Ta, pentru că într-adevăr atunci când plecăm de aici, ajungem în prezența lui Dumnezeu.

O, Dumnezeule, îți mulțumim pentru toate și te rugăm să-l binecuvântezi pe fratele James, soțul surorii Bell, pe fiul și pe fiicele ei. Fiul ei vine din Germania, unde își satisface serviciul militar, ca să aducă un ultim omagiu mamei sale. Câtă durere trebuie să fie în inima acestui tânăr, în această dimineață! Doamne, eu mă rog pentru el și Te rog să-l binecuvântezi.

Binecuvântează-l pe fratele James. Tu vezi cum muncește din greu ca să-și întrețină familia. Te rog să faci ca această familie să nu fie despărțită, ci roata ei să fie neîntreruptă în Țara de dincolo.

Ajută-ne Doamne, să ne strângem mai bine armura și brâul și să continuăm lupta în care am rămas cu unul mai puțin decât săptămâna trecută. Te rugăm să ne susții Tu și să ne întărești ca să mergem înainte, pentru ca într-o zi să ne putem aduna din nou împreună pe partea cealaltă. Te rugăm aceasta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fie ca sufletul surorii noastre adormite să se odihnească în pace.

Serviciul funerar va avea loc aici, marți, și sunt invitați toți cei ce vor să vină.

Cred că fratele Neville va face toate pregătirile necesare. Astăzi, nu suntem chiar atât de mulți, dar dacă s-ar putea, vă rog să aduceți un scaun pentru fratele și sora Slaughter, care stau în spate. Eu am primit invitația ta, soră Slaughter, și am fost să mă rog pentru sora ta. Este vorba de sora Jean, care avea febră. Ea este grav bolnavă, dar credem că Domnul o va face bine.

Acum aș vrea să citim ceva din Scriptură. Eu am venit înapoi din Arizona, ca să învățăm ceva în această dimineață, dar mă cam doare gâtul. Să nu uitați că duminica viitoare (cred că Billy a făcut deja anunțurile), vom avea un serviciu destul de lung, fapt pentru care aș vrea să veniți cât puteți de devreme. Am dori să începem în jur de ora 9.00 și să terminăm pe la 12.30-1.00. Deci să stăm în jur de trei sau patru ore.

Mie îmi place foarte mult să mă ocup de Scripturi și aș dori ca voi să vă aduceți hârtie și creion ca să vă luați notițe. Dacă veți avea întrebări, vă rog să le scrieți, iar eu voi încerca să răspund la ele. Voi face tot ce pot ca să vă ajut.

Acum însă, să citim ceva din Scriptură. Voi citi din trei locuri. Primul text este din 1 Petru 5.8-10, al doilea din Efeseni 6.10-17, iar al treilea din Daniel 12.1-14.

Mai întâi vom trece prin aceste texte, după care ne vom ruga pentru bolnavi. În dimineața aceasta, avem aici o doamnă foarte bolnavă, dar noi avem un Tată Atotputernic, care a fost Biruitor asupra tuturor bolilor.

Eu am aici un articol (aș fi vrut să-l citească sora Wood, dar o văd șovăielnică), în care este vorba despre un medic care a fost un critic înverșunat al vindecării divine. El nu a permis niciodată ca cineva să vorbească despre acest subiect în cabinetul său (nici măcar asistenta lui). Dar într-o zi a avut un pacient bolnav de cancer. Cazul era atât de grav, încât nici nu a vrut să stea de vorbă cu ea (era o femeie) și a trimis-o la altă clinică. Dar doctorii de la clinica respectivă au trimis-o înapoi pentru că nu o puteau ajuta cu nimic.

Ea avea cancer la sân și era deja foarte avansat. Cancerul îi mâncase chiar și pielea și se infiltrasse și între coaste. Cred că înțelegeți ce spun (îl am aici pe micuțul nostru medic din Norvegia, pentru că astăzi este în mijlocul nostru). El mărturisește că pacienta a insistat s-o opereze ca să-i taie sânul. Această operație era foarte grea, dar ea a făcut toate pregătirile necesare pentru intervenția chirurgicală. Sora a pregătit-o pe doamnă și a dus-o în sala de operație, după care s-a întors să-și aranjeze încă o dată instrumentele pe care urmau să le folosească medicul și asistenta lui ca să-i amputeze sânul.

Soțul ei, un predicator plin de sfințenie, a cerut voie să stea lângă soția lui, ca să se roage pentru ea. I s-a permis, așa că s-a așezat în apropierea mesei de operație și a început să se roage. Desigur, medicul era nemulțumit de acest lucru...

În timp ce soțul credincios se ruga, în sală a venit un susur. Când medicul și-a luat instrumentele ca să înceapă amputarea sânului, nu a mai găsit nici măcar o urmă din acel cancer, așa ca a întrebat: „Ce este aceasta?” Și astfel, a început să creadă... Sora a depus și ea mărturie și astfel, amândoi au devenit penticostali umpluți de Duhul Sfânt. Nici măcar o urmă!

Doctorul Holbrook însuși, a mărturisit: „Cu un minut în urmă, femeia era întinsă pe

pat bolnavă de cancer, dar tot acel cancer a fost împins afară, încât nu a mai rămas nici măcar o urmă din el.”

Acesta este unul din minunații noștri medici din America. El s-a întors la Domnul și acum este diacon în biserica lui. Vedeți?

Oamenii cred că biserica este ceva la care mergi doar așa, dar, oh, acolo sunteți învățați să fiți sfinți. Dumnezeu este Dumnezeu. El este și astăzi la fel de mare ca întotdeauna și va rămâne Același. Oh, și noi îl iubim!

Acum aș vrea să citim din 1 Petru 5.8-10:

„Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.

Împotriviți-vă lui tari în credință, știind că frații voștri în lume trec prin aceleași suferințe ca voi.

Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat în Hristos Isus la slava Sa veșnică, după ce veți suferi puțină vreme, vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere și vă va face neclintiți.”

Cât de minunat este Domnul!

Acum vom citi din Epistola către Efeseni capitolul 6, versetele 10-17:

„Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei lui. Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.

Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.

De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare după ce veți fi biruit totul.

Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii.

Pe deasupra tuturor acestora, luați coiful credinței, cu care veți putea stinge toate

săgețile arzătoare ale celui rău.

Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului care este Cuvântul lui Dumnezeu.”

Acum doresc să mai citesc ceva din cartea lui Daniel. Deci Daniel 12.1-14:

„În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strămtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până în vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit în carte.

Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula; unii pentru viață veșnică și alții pentru ocară și rușine veșnică.

Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire, vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.

Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.”

Și eu, Daniel, m-am uitat și iată că alți doi oameni stăteau în picioare, unul dincoace de râu, și altul dincolo de malul râului.

Unul din ei a zis omului acelaia îmbrăcat în haina de in, care stătea deasupra apelor râului: „Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni?”

Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă, și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic, că va mai fi o vreme, două vremi și o jumătate de vreme, și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot.”

Eu am auzit, dar n-am înțeles; și am zis: „Domul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?”

El a răspuns: „Du-te, Daniele!” Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului.”

Mă voi opri aici.

De aici aş vrea să iau un text, dacă pot spune așa, din care să-mi scot tema: „Cea mai mare bătălie care s-a dat vreodată.”

Cum am ajuns însă la tema din dimineața aceasta? Eu și doi dintre administratorii bisericii de aici, am fost în Arizona, unde trebuia să țin o adunare în biserica fratelui Sharrit, din Phoenix. Acolo am aflat însă că în oraș se află un frate care ținea adunări în cort, și m-am gândit că nu este bine să-i deranjez serviciile. Astfel, m-am hotărât să țin o adunare duminică după-amiază, dar am aflat că și el are adunare tot atunci. Eram îngrijorat din cauza aceasta și am hotărât să mergem la serviciile ținute de el (este vorba de fratele A. A. Allen). Ca urmare, ne-am dus la adunarea lui și fratele Allen a ținut o predică puternică.

Am petrecut un timp plăcut ascultând cântările, predica și strigătele lor de bucurie.

Pe tot parcursul drumului, am putut vedea că mâna Domnului era cu noi. Oriunde am mers, Domnul Isus s-a întâlnit cu noi. Există însă ceva tare, care te atrage spre singurătate. Cred că acesta este motivul pentru care îmi place să merg în acele locuri singuratic. Acolo ieși de sub puterea vrăjmașului.

Comparativ cu ispitele pe care le avem aici, în pustie diavolul este aproape inofensiv, afară doar de cazul în care poate să-ți scoată în cale ceva prin care să lucreze.

Vă amintiți de legiunea de demoni care a fost scoasă din îndrăcitul din ținutul gherghesenilor? Dorința lor era să facă și mai mult rău, așa că au cerut să li se permită să intre în porci. Vedeți, duhurile trebuie să găsească pe cineva în care și prin care să lucreze. Dar acesta este și modul de lucrare al lui Dumnezeu. El trebuie să ne aibă pe noi; depinde de noi ca să ne poată folosi.

În timpul acestei călătorii, au venit la noi foarte mulți oameni care au visat diferite visuri și pot să vă spun că Domnul Isus nu ne-a lăsat niciodată în necunoștință, ci ne-a dat interpretarea corectă.

El a fost foarte îndurător cu noi și ne-a călăuzit și la vânat arătându-ne unde îl putem găsi. A fost minunat! Noaptea stăteam lângă focul de tabără, la sute de mile depărtare de lumea civilizată, pe înălțimile Munților Stâncoși. Oh, era minunat!

Acolo era un frate care avea necazuri cu soția sa. Odată, ea și-a ridicat capul într-o adunare a mea, deși cerusem poporului să stea cu capul plecat. Pe platformă era o femeie stăpânită de un duh rău care nu voia să plece nicicum. Când femeia din sală și-a ridicat capul, dând dovadă de lipsă de respect, duhul rău din femeia de pe platformă a ieșit și a intrat în ea. (Aceasta s-a întâmplat cu paisprezece ani în urmă). Starea ei a devenit atât de rea încât a început să facă lucruri foarte grave, de care spunea că nu este conștientă că le-a făcut. Spre exemplu, vă spun că și-a părăsit soțul și s-a căsătorit cu altul în timp ce trăia cu el. Vă dați seama? Și pretindea că nu știe să fi făcut așa ceva.

Medicii au consultat-o și au spus că boala ei se numește.... Cum o numiți voi? Amnezie? O, Doamne, ce mai este și cu numele acestea! Doctore, cred că am spus corect numele bolii. Acesta este numele dat de știința medicală, dar în realitate este un duh rău. Pot să vă spun că doamna aceea fusese o prietenă de familie, până în seara aceea, dar de atunci m-a urât nespun de mult. (Desigur, voi nu puteți înțelege de ce m-a urât).

Dar când soțul ei a venit la mine ca să ne rugăm pentru ea, am îngenuncheat, iar Duhul Sfânt a venit jos; aceasta a fost.

În noaptea următoare, El a apărut în visul soțului ei, iar el a venit la mine să-mi istorisească visul, despre care credea că este o glumă, dar adevărul este că visul acela i-a dat tocmai răspunsul pentru vindecarea soției lui; Duhul Sfânt a lucrat.

Jos, în Tucson, am văzut împreună cu fratele Norman și cu ceilalți, cum Domnul a început să descopere lucruri ascunse și să facă lucrări mari și puternice.

Într-o seară stăteam cu fratele Wood și cu fratele Sothman și priveam cerul înstelat (era pe la ora 22.00). Deodată, peste mine a venit un mare respect și am spus: „Priviți măreața oștire a cerurilor! Totul este într-o perfectă armonie.”

Fratele Wood a răspuns: „Priviți steluțele acelea două, sunt atât de aproape una de alta încât par a fi una.”

„Tu știi, frate Wood, am continuat eu, că știința afirmă că acel car (mă refer la carul mare și la carul mic), este format din stele care deși privite de pe pământ par a fi la numai doi țoli una de cealaltă, în realitate sunt la o distanță la fel de mare una de alta, cum sunt și față de noi. Dacă ele ar porni spre pământ, le-ar trebui sute de ani lumină ca să ajungă aici. În tot acest sistem vast, oamenii de știință pot

privi cu ajutorul telescoapelor, până la o sută douăzeci de milioane ani lumină, în alte sisteme solare unde sunt alte luni și sori și stele. Cu toate acestea, Dumnezeu este Creatorul tuturor și El stă în mijlocul lor.”

Apoi am continuat: „Zodiacul a fost făcut cu ajutorul stelelor. El începe cu Fecioara, vine prin epoca întunecată a cancerului și se termină cu Leul.

La prima venire, Hristos a venit prin nașterea din fecioară; iar a doua oară va veni ca Leul din seminția lui Iuda. Eu am încercat să privesc acest Zodiac, dar nu am reușit. Cei ce sunt însă inițiați în așa ceva, știu că el este pe cer. Iov l-a văzut. Oamenii din trecut obișnuiau să privească la el deoarece Zodiacul (cercul animalelor) era Biblia acelor zile. Dumnezeu stă în mijlocul acestui Univers măreț și privește în jos. Pavel este acolo și la fel mama mea – și toți privesc în jos.”

În timp ce le priveam, mă gândeam la ordinea acestei oștiri cerești. Nici una din ele nu iese din ordinea în care a fost pusă, ci fiecare își urmează calea – marea armată a lui Dumnezeu. Mă gândeam la soldați și-mi ziceam că dacă luna ar ieși din ordinea ei, pământul ar fi acoperit din nou de ape și aceasta în numai câteva minute. Pământul s-ar întoarce în starea în care a fost atunci când Dumnezeu l-a hotărât ca să ne pună pe noi pe el. Atunci era fără formă, pustiu, în întuneric și apa se întindea pe toată suprafața lui. Și dacă luna și-ar schimba locul, s-ar întâmpla din nou același lucru. Când luna se leagănă undeva departe de pământ, valurile vin sus, iar când ea vine jos, apele se retrag (fluxul și refluxul). Aceasta este măreața oștire a lui Dumnezeu.

Mai târziu, am plecat la culcare dar am continuat să mă gândesc la faptul că nici una din ele nu iese din locul ei; toate stau pe traiectoria pe care au fost puse. Iar dacă are loc vreo mișcare, vreo ieșire din ordine, aceasta are o cauză care va afecta pământul.

Și mi-am zis: „Dacă această măreață oștire cerească trebuie să-și păstreze locul (traiectoria) pentru ca totul să fie în ordine, ce este de făcut cu dezordinea oștirii pământului? Dacă cineva iese din ordine, totul este dezechilibrat. Tot Planul lui Dumnezeu este răsturnat când un singur mădular iese din ordine. Acesta este motivul pentru care ar trebui să ne străduim să păstrăm tot timpul ordinea Duhului.

Aș dori ca toți cei care ne-am adunat aici în această dimineață, la acest serviciu de vindecare, să fim într-o asemenea armonie încât Duhul Sfânt să așeze fiecare

mădular al trupului într-o ordine deplină, pentru a putea face vindecarea spontană a sufletului și a trupului tuturor celor prezenți. Dar să stăm la locul nostru.

Și așa cum am spus deja, medicul s-a aplecat asupra doamnei care era bolnavă de cancer, dar spre surprinderea lui nu a mai găsit nici măcar o cicatrice a locului unde fusese. Știți că același Dumnezeu care a venit acolo ca un susur blând și a luat cancerul acela, este prezent aici? Și singurul lucru pe care-L cere El este ca oștirea Lui să Își ocupe locul, poziția, la fel ca stelele.

Voi știți că noi am avut pe pământ războaie după războaie și vești de războaie, iar dacă pământul va dăinui, vom avea mult mai multe războaie. Dar sunteți conștienți de faptul că în Univers există numai două puteri? Toate neînțelegerile dintre națiuni și cele dintre oameni se datorează acestor două puteri. Există numai două împărășii: două puteri și două împărășii. Toate celelalte lucruri sunt dependente de una din aceste două puteri; iar aceste două puteri sunt: puterea lui Dumnezeu și puterea Satanei. Aceasta este cauza războaielor, a dezordinii și a tuturor lucrurilor care se întâmplă: ele sunt controlate fie de Dumnezeu, fie de Satana pentru că sunt singurele două puteri care există. Una este Puterea Vieții, iar cealaltă este puterea morții. Deci, acestea sunt singurele puteri existente.

Puterea Satanei este puterea pervertită a lui Dumnezeu. El nu are o putere reală, ci este pervertirea puterii lui Dumnezeu.

Moartea este pervertirea Vieții - minciuna este adevărul inversat. Înțelegeți? Curvia este actul normal folosit greșit. Înțelegeți? Fiecare lucru pe care-l face Satana este o perversiune, dar este o putere. Noi astăzi stăm aici și suntem controlați de una din cele două puteri, dar haideți s-o aruncăm afară pe cea rea. Să ne ocupăm poziția ca stelele cerului. Biblia vorbește despre „*stele rătăcitoare, cărora le este păstrată negura întunericului pentru vecie.*” (Iuda 13). dar noi nu vrem să fim stele rătăcitoare.

„Mă întreb dacă acest lucru este corect?” „Mă întreb dacă se va întâmpla acest lucru?” „Mă întreb cum vine aceasta?” Nu vă întrebați, ci stați ca stelele din ceruri, ca un soldat adevărat la postul de datorie! Stați acolo și credeți! Viața și moartea...

Acum, priviți! Când armata unei națiuni se pregătește să meargă împotriva altei națiuni, mai întâi trebuie să stea și să-și facă socoteala ca să vadă ce este drept și ce este greșit; să vadă dacă este sau nu în stare să învingă. Așa ne-a învățat Isus. O, dacă oamenii ar face cum a spus Isus, dacă s-ar gândi la urmările unui război,

cu siguranță nu am mai avea războaie.

Dacă un om nu stă să judece mai întâi, dacă conducătorii militari ai unei națiuni nu stau să cugete mai întâi, să vadă dacă este bine ce vor să facă; dacă planurile și obiectivele lor sunt corecte și dacă au destulă putere ca să biruiască, merg nu spre biruință, ci spre o înfrângere sigură.

Cred că acesta este punctul în care a făcut și generalul Custer greșeala fatală. Din câte știu, el primise ordin să nu intre în ținutul Sioux, deoarece în perioada aceea indienii aveau un timp de rugăciune. Era un timp de închinare; ei aveau o sărbătoare și ei făcuseră o înțelegeră. Dar generalul Custer s-a îmbătat și s-a gândit să intre în ținutul indian fără aprobarea superiorilor săi. Pe drum s-a întâlnit însă cu câțiva cercetași care porniseră să caute mâncare pentru ai lor. Și în timp ce Custer se întorcea, i-a observat și a deschis focul asupra lor.

Câțiva dintre acei cercetași au scăpat și au reușit să ajungă la camarazii lor. Ce au făcut ei? S-au înarmat și iată-i venind! Acela a fost sfârșitul generalului Custer și aceasta pentru că nu a stat să se gândească mai întâi dacă este bine sau nu ceea ce vrea să facă. El n-a avut ce căuta acolo! Nu avea voie să intre în acel ținut. Custer îi alungase pe indieni de la Coasta de est spre vest, dar apoi, deși se făcuse un tratat de pace între ei și indieni, l-a încălcat. Când a făcut aceasta, generalul Custer a pierdut bătălia.

Înainte de a pleca la luptă, orice armată își pregătește mai întâi soldații. Astfel, ei trebuie să fie îmbrăcați corespunzător și antrenați pentru luptă.

Eu cred că cea mai mare bătălie care s-a dat vreodată este acum. Astfel, Dumnezeu și-a ales soldații, i-a îmbrăcat pentru luptă și îi antrenează.

Frontul pentru bătălie este pregătit numai să înceapă.

Cea mai mare bătălie care s-a dat vreodată, a început în ceruri, când Mihail și îngerii lui s-au luptat împotriva lui Lucifer și a îngerilor lui.

Deci, prima mare bătălie a început în ceruri, ceea ce înseamnă că păcatul nu și-a avut originea pe pământ, ci în ceruri. Fiind învins, Lucifer a fost aruncat din ceruri pe pământ și a căzut peste ființele umane. Atunci, bătălia care s-a dat între îngeri, a trecut la oameni, iar Satana a venit să distrugă creațiunea lui Dumnezeu. Satan a venit să distrugă ceea ce a făcut Dumnezeu pentru Sine. Acesta este scopul

Satanei: să distrugă creațiunea lui Dumnezeu. Apoi, bătălia a început aici pe pământ și în noi.

Dar înainte de începerea unei bătălii, cele două părți trebuie să aleagă un loc în care urmează să aibă loc confruntarea.

În primul război mondial, acest loc a fost plasat pe pământul nimănu. Deci, trebuie să existe un loc ales pentru confruntare.

Când Israelul a mers la luptă cu filistenii, acolo au fost dealuri și fiecare dintre cele două oștiri și-a așezat corturile pe unul dintre dealuri, iar Goliat a ieșit între cele două oștiri ca să sfideze oștirea lui Israel. David l-a înfruntat pe filistean jos în vale, unde curgea un râu din care și-a luat pietrele cu care l-a ucis. Deci, trebuie să fie ales un loc.

Acesta este un teren mutual, „pământul nimănu” și ei se luptă acolo; dar nu o fac la voia întâmplării, ci aleg un front de luptă unde își încearcă puterile.

Acum, fiți atenți! Când această mare bătălie a început pe pământ, trebuia să fie un loc de întâlnire, un loc hotărât pe care să se dea lupta. Și acest câmp de luptă este mintea omului. Acolo începe bătălia. Mintea omului a fost aleasă ca loc de luptă pentru că toate deciziile sunt luate cu capul, cu mintea.

Această bătălie nu a început într-o organizație; nici într-o afacere. Nu acolo a fost așezat câmpul de luptă. Acesta este motivul pentru care o organizație nu poate face niciodată lucrarea lui Dumnezeu. De ce? Pentru că terenul, câmpul de luptă pe care se întâlnește omul cu Satana este mintea. Voi trebuie să faceți o alegere. Ea stă în fața fiecărui om.

Aș vrea ca fetița aceasta, care stă aici și este foarte bolnavă, să mă asculte cu atenție.

Deciziile sunt luate în minte, în cap. Acolo este locul de întâlnire dintre voi și Satana. Aceasta se întâmplă pentru că așa l-a creat Dumnezeu pe om.

Dacă veți privi în notițele mele, veți vedea un desen pe care l-am făcut pe tablă nu cu mult timp în urmă.

Ființa umană este la fel ca bobul de grâu. Astfel, bobul de grâu este o sămânță și ființa umană este tot o sămânță. Fizic, tu ești sămânța tatălui și a mamei tale –

viața vine de la tată, dar carnea vine de la mamă. Oul și sângele se unesc – celula de sânge poartă viața și începe să se dezvolte formând copilul.

Fiecare sămânță are pe dinafară o coajă; urmează partea dinăuntru – miezul, și apoi partea a treia: sâmburele sau germenul de viață.

Omul este făcut la fel. Astfel, noi suntem formați din trup, suflet și duh.

Partea dinafară este trupul (coaja), partea următoare este sufletul (conștiința), iar partea dinăuntru este duhul care stăpânește trupul și sufletul. Dacă atunci când mergeți acasă desenați trei cercuri concentrice, veți vedea că trupul, care este partea dinafară, are cinci simțuri prin care are legătură cu mediul înconjurător. Aceste cinci simțuri sunt: văzul, auzul, pipăitul, mirosul și gustul. Acestea sunt cele cinci simțuri care coordonează trupul uman.

În partea dinăuntru a trupului, se află sufletul. El este coordonat prin imaginație, conștiință, memorie, judecată și afecțiuni. Dar duhul are un singur simț. Oh, haideți să-l privim! Duhul are ori credința, ori necredința. Acesta este adevărul.

Și există o singură cale de a dobândi acest simț: libera alegere. Tu poți accepta credința sau necredința; una sau alta – și poți decide singur pe care o vrei.

Acesta este motivul pentru care vine Satana la partea principală, duhul omului, încercând să semene necredința în Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu începe tot cu partea principală – duhul omului – punând în el Cuvântul Său. Acesta este adevărul.

Dacă biserica aceasta ar fi unită, astfel încât să avem toți un singur gând și țel, dacă nu ar fi nici o umbră de îndoială, în cinci minute nu s-ar mai afla nici o persoană slabă în mijlocul nostru. Nu ar mai fi nimeni care să dorească Duhul Sfânt, pentru că L-ar primi toți. O, dacă ați putea primi acel simț deosebit: credința.

Deci, locul de începere a bătăliei este chiar mintea voastră. Țineți minte însă un lucru: aceasta nu este înțelepciunea creștină, înțelepciunea voastră. Mintea acceptă Viața, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Acolo începe Viața, dar nu gândul vostru o face, ci Cuvântul lui Dumnezeu adus în canalul gândului vostru. Înțelegeți? Viața nu este gândul vostru, nu este nici înțelepciunea voastră și nici înțelepciunea creștină. Nu! Nu este aceasta, ci mintea voastră o primește și o pătrunde.

Prin ce este controlată mintea voastră? Prin duhul vostru; duhul este acela care

primește Cuvântul lui Dumnezeu, iar Cuvântul este Acela care posedă Viața în El, Viața pe care o aduce în voi.

Oh, frate, când Viața vine pe acel canal în voi, Cuvântul lui Dumnezeu Se descoperă în voi. *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.”* (Ioan 15.7).

Ce se întâmplă atunci? Din mijlocul inimii, unde este sufletul vostru, Viața merge înainte alimentând fiecare canal. Necazul este că noi stăm aici plini de necredință, încercând să acceptăm cu intelectul. Trebuie însă să încetați cu aceasta și să veniți în jos pe fiecare canal, cu adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu care va scoate la suprafață propria Lui Viață. Aceasta se petrece în partea dinăuntru. Aceasta contează: partea dinăuntru. Și acolo încearcă să vină și Satana: în partea dinăuntru.

Voi spuneți: „Eu nu fur, nu beau... nu fac aceste lucruri!” Aceasta nu are nici o legătură cu problema noastră. Nu contează cât sunteți de buni, nici cât sunteți de morali, cât de demni de încredere, nu, voi puteți respecta aceste lucruri, dar Isus a spus: *„Dacă un om nu se naște din nou...”* (Ioan 3.3).

Înțelegeți? Trebuie să se întâmple ceva înăuntru vostru. Dacă nu se întâmplă această naștere din nou, totul este artificial pentru că în inima voastră voi doriți s-o faceți oricum. Acest lucru nu poate să fie artificial, ci trebuie să se petreacă în realitate. Și există numai o cale prin care Viața poate veni în voi, iar aceea este libera alegere, care vine în suflet prin gândurile voastre.

„dacă ați avea credință...ați zice muntelui acestuia: „Mută-te de aici, acolo....” Și s-ar muta.” (Matei 17.20).

Înțelegeți? Acolo este câmpul de luptă.

O, dacă ați porni numai! Noi suntem atât de nerăbdători să vedem împlinirea lucrurilor spuse; suntem atât de nerăbdători să facem ceva pentru Dumnezeu! Doamna aceasta micuță este nerăbdătoare să știe că va trăi. Ea vrea să trăiască. Mai sunt și alții aici, care doresc să fie bine. Când auzim despre lucrările puternice pe care le-a făcut Dumnezeu mai înainte, devenim nerăbdători și această nerăbdare ne determină să încercăm să ajungem la acele lucruri prin simțurile trupului.

Foarte mulți oameni interpretează greșit Cuvântul și eu am fost înțeles greșit atunci când am făcut chemări la altar. Nu vreau să spun că sunt împotriva chemării la altar, dar dacă cineva ia pe altcineva de braț, și îi spune: „Oh, frate John, știi ce? Noi doi suntem vecini de multă vreme. Vino, te rog, la altar și îngenunchează.”

Ce face el? Aș dori să am aici o tablă ca să vă pot arăta ce face acest om. El încearcă să lucreze prin sufletul lui asupra afecțiunii.

Aceasta nu este corect. Nu aceasta este calea. Cu siguranță că nu!

Unde lucrează el? De exemplu: în memorie, prin simțul sufletului său: „Oh, frate John, tu ai avut o mamă minunată. Ea a murit de puțin timp” Memoria!

Înțelegeți? Dar nu! Voi trebuie să lăsați totul pe calea liberei alegeri. Lăsați Cuvântul lui Dumnezeu... Voi nu veniți la Dumnezeu pentru că mama voastră a fost o femeie bună, și nici pentru că sunteți un vecin bun. Nu! Voi veniți pentru că vă cheamă El. Și o faceți pentru că acceptați Cuvântul Lui. Cuvântul Lui este totul pentru voi.

Dacă ați putea înlătura totul din calea Cuvântului – toată cunoștința, toate simțămintele și simțurile – El ar putea realiza schimbarea voastră.

Înțelegeți ce vreau să spun? Poate cineva spune: „Bine, frate Branham, dar cunoștința și simțurile nu au nici o legătură cu Cuvântul?”

Ba are, dar dacă lăsați Cuvântul să vină înăuntru și îl amestecați cu cunoștința voastră, El nu va crește, ci va deveni un Cuvânt rahitic.

Ați văzut vreodată ce se întâmplă cu un bob de porumb care răsare? Este drept și frumos, dar dacă lăsați să cadă pe el un băț și nu îl ridicați, planta va crește strâmbă. De ce? Pentru că l-am împiedecat în creșterea lui.

Acesta este necazul și cu biserica penticostală din timpul nostru. Noi am lăsat prea multe lucruri să împiedice creșterea credinței noastre și lucrarea Duhului Sfânt care a locuit în noi. Am lăsat prea mult din Adevăr privind după alte lucruri și tocmai aceasta încearcă să facă și Satana: el te face să privești tot timpul spre greșelile altora, încercând să te țină departe de mărturia adevărată a Cuvântului.

Uneori, el încearcă să te îndrepte spre un fățarnic care falsifică Cuvântul. Dar dacă totul vine din adevărata sursă a Cuvântului lui Dumnezeu, „*cerurile și pământul vor*

trece, dar Cuvintele Mele nu vor trece." (Matei 24.35). – Cuvântul Lui rămâne! Poți vedea aceasta, surioară?

Cuvântul trebuie acceptat cu mintea, apoi trebuie crezut cu inima. Când se întâmplă aceasta, Cuvântul lui Dumnezeu devine o realitate pentru că fiecare simț al trupului și al sufletului este curățit de Duhul Sfânt. Atunci ești simț din Dumnezeu; ești cunoștință din El și tot ce este dumnezeiesc curge prin tine. Atunci nu mai există nici o îndoială, nu mai există nimic rău care s-ar putea ridica pe undeva. Nu mai există nimic care să vină în mintea ta ca să spună: „Păi, îmi amintesc că și doamna Jones Doe s-a încrezut în Dumnezeu pentru vindecare și cu toate acestea a murit.”

Vedeți? Dacă însă canalul gândirii voastre a fost desfundat, dacă a fost curățit și umplut cu Duhul Sfânt, nici măcar în trecere nu vă va mai veni un asemenea gând. Pentru tine nu mai contează ce s-a întâmplat cu doamna Jones Doe, nici ce a făcut ea: pentru tine, totul este Dumnezeu, ești tu și Dumnezeu, nimic altceva.

Acolo sunteți voi și acolo se dă bătălia voastră: în mintea voastră.

Omoară-l de la început! Țintește-l când se află încă pe teritoriul lui!! De tine depinde durata războiului, de aceea, oprește-l chiar acum! Dacă vei veni gândindu-te la trecut, dacă vei persista în amintirile și cunoștințele tale, spunând: „Păi, dacă voi da greș? Dacă nu este corect ceea ce vreau să fac?” vei pierde bătălia! Să nu faci aceasta! Aruncă totul la o parte, deschide canalul gândului tău și spune: „Dumnezeule, Cuvântul Tău este Adevărul pentru veșnicie și eu Îl cred! Dacă întreaga biserică dă greș, dacă întreaga lume dă greș, eu nu pot greși pentru că stau pe Cuvântul Tău.”

Aceasta este bătălia! Și vă întreb: „Dumnezeul cel Atotputernic care a vindecat sânul cuprins de cancer al acestei femei, fără să lase măcar o cicatrice, va îngădui să moară acest copil bolnav?” Nicidecum, domnilor!

Îmi amintesc că de curând a venit aici o fetiță de liceu. Mama ei m-a sunat și mi-a spus disperată: „Frate Branham, fiica mea are boala lui Hodgkin.” (cancer ganglionar).

Medicii au luat probe din gâtul fetei și au constatat că într-adevăr avea acest tip de cancer.

Medicul familiei i-a spus: „S-ar putea ca la următorul ganglion care se va sparge, să moară. Părerea mea este că mai are cam trei luni de viață.”

„Ce să fac?” a întrebat mama fetei. „S-o mai trimit la școală?”

„Da”, a răspuns medicul. „Las-o să meargă, deoarece s-ar putea ca moartea să survină brusc. Las-o să meargă și să trăiască o viață normală, și nu-i spune nimic despre moarte.”

Așa se face că mama ei m-a sunat și m-a întrebat: „Ce să fac?”

„Adu-o în rândul de rugăciune”, am răspuns eu. „Vino cu ea acolo!”

Când au venit la mine, buzele fetei erau albastre din cauza rujului și a machiajului. (Voi știți cum umblă tinerele de astăzi). Când am văzut-o, m-am apropiat de ea și i-am întins mâna spunând: „Bună dimineața, soră!” Când am privit-o și pe mama ei, am rămas surprins căci vedeam că amândouă sunt fără Dumnezeu, fără Hristos. Atunci am zis:

„Cum puteți să vă așteptați la vindecare în starea în care sunteți? Îl acceptați pe Isus Hristos ca Salvatorul vostru? Sunteți de acord să vă botezați în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre?”

Și ele au răspuns: „Da, vrem să facem aceasta.”

Voi știți ce a urmat. Poate că femeia este prezentă în dimineața aceasta aici. Mulți dintre voi cunoașteți cazul. Fratele Mike Egan, unul dintre administratorii bisericii de aici, a urmărit acest caz. Cred că au trecut trei sau patru ani de atunci. După botez, fetița a fost dusă din nou la medic, dar nu au mai găsit nici măcar o urmă din boala Hodgkin.

Care este secretul? Tu trebuie să deschizi mai întâi canalul! Trebuie să primești Soldatul, pe Duhul Sfânt, plasat pe câmpul de luptă. Da, tu trebuie să iei Cuvântul lui Dumnezeu. El este Cuvântul și stă acolo. Dacă faci aceasta, nu te mai poate opri nimeni și nimic. Atunci toate celelalte canale vor fi desfundate.

Este la fel ca în cazul unui cazan vechi, cu coșul înfundat. Dacă puneți focul acolo, cazanul va sări în aer. Acesta este adevărul și despre cei mai mulți dintre creștini: ei sar în aer pentru că nu-și curăță canalele, nu curăță partea dinăuntru. Voi trebuie să vă curățați conștiința, memoria și gândurile; trebuie să puneți totul

deoparte și să lăsați Cuvântul lui Dumnezeu, care este Adevărul, să vă curețe din interior spre exterior. Nu contează dacă zece mii au căzut pe partea aceasta, astăzi, și au murit încrezându-se în Dumnezeu; nu mă interesează nici dacă mâine mor încă zece mii, încrezându-se în El. Aceasta nu are nici o legătură cu mine. Eu sunt individual, mă încred în El și Îl cred.

Vedeți? Când vreți să vă defundați canalele, nu ascultați mărturiile unora sau altora, pentru că Satana încearcă să vină înapoi, iar dacă reușește, vă derutează. Să nu vă încredeți în simțurile voastre: în văz, în auz, în miros, în pipăit sau în gust, decât dacă sunt în acord cu Cuvântul. Dacă cumva sunt în dezacord cu Cuvântul, să nu vă luați după ele.

Imaginația, conștiința, amintirile, judecata și afecțiunile sunt în ordine dacă se află în acord cu Cuvântul. Dacă însă afecțiunea voastră nu este în acord cu Cuvântul, înlăturați-o! Curățați repede coșul!

Înțelegeți? Dacă rațiunea (judecata) voastră este în dezacord cu Cuvântul, înlăturați-o! Acesta este adevărul. Dacă amintirile voastre, imaginația sau conștiința voastră, sunt în opoziție cu Cuvântul, înlăturați-le!

Ce veți avea atunci? Un sistem solar! Aleluia!

Dumnezeu a pus stelele în ordine și le-a zis: „Stați acolo până vă voi chema!” Și ele stau acolo. Nimic nu le poate muta din locul lor.

Când Dumnezeu poate lua un om în mâinile Lui și pune în el simțuri și conștiință curate, iar Duhul locuiește acolo, nici un duh din lumea aceasta nu mai poate vâri vreă îndoială acolo. Acesta este adevărul.

Dacă Satana vine și spune: „Ceva nu este în ordine cu tine! Conștiința ta nu este chiar așa de curată....” Coșul lui este atât de curat încât strigă: „Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!” Aceasta sună clar și curat pentru Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți? Acesta este lucrul principal. Acolo este câmpul vostru de luptă. Da, câmpul de luptă este în mintea voastră care deschide calea spre suflet, iar sufletul este poarta către duh. Mintea este cea care primește sau respinge Cuvântul.

Poate aveți cunoștințe; poate aveți un simțământ sau senzații, dar toate acestea nu au nici o legătură cu problema noastră. Mintea noastră este cea care deschide calea și primește sau respinge Adevărul.

O, Dumnezeule, fă ca nici unul să nu scape șansa. Vedeți? Minte este cea care deschide sau închide ușa și ascultă de conștiință, memoria sau afecțiunile voastre. Dar atunci când mintea voastră se închide pentru toate acestea, și Îl primește pe Dumnezeu, Duhul Cuvântului Său vine înăuntru și dă afară tot ce este în contradicție cu El.

Orice îndoială, orice teamă, orice simțire și orice senzație, pleacă. Totul trebuie să plece! Acolo nu mai există nimic altceva decât Cuvântul lui Dumnezeu și Satana nu poate face nimic împotriva Lui. Nu, domnilor, Satana nu poate lupta împotriva Lui!

Noi știm că acesta este adevărul.

Lupta din mintea omului a început în grădina Eden. Satana a început-o. Ce a făcut el când s-a întâlnit cu Eva? Nu a negat Cuvântul lui Dumnezeu, ci L-a văruit; a înfundat câteva canale. Ce a spus el? „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat...*” (Geneza 3.1). Vedeți? „*Dumnezeu știe...*” Vedeți? El știa că Cuvântul este corect și că nu poate să-L încalce pe față, așa că L-a învelit în zahăr.

Când eram bolnavi, mama încerca să ne păcălească pentru a ne face să luăm medicamentele. Ne trezea noaptea și ne dădea ulei de cărbune pentru laringită, dar pentru că era rău, punea în el zahăr. Înțelegeți? Ea ne păcălea ca să ne facă să luăm leacul.

Așa lucrează și Satana, prieteni. El se poartă foarte fățarnic în problema aceasta, încercând să-ți arate ceva mai bun, o cale mai ușoară, un plan mai simplu. Dar nu există nici un alt plan în afara Planului făcut de Dumnezeu și acesta este Cuvântul Său. Țineți-vă de Cuvânt! Alipiți-vă de El! Lăsați-L să vă cuprindă pe deplin! Stați numai în El!

Aceasta este tot ce trebuie să faceți!

Bătălia s-a dezlănțuit atunci când Eva și-a deschis mintea și a ascultat de rațiune. Acesta este canalul prin care a intrat Satana: rațiunea ei. Ea a raționat în sufletul ei. Ochii ei au privit șarpele, care era frumos, chipeș, cu mult mai chipeș decât bărbatul ei. Șarpele era cel mai șiret dintre toate fiarele câmpului; probabil era mai frumos decât Adam. Era un mascul voinic și încerca s-o convingă cât este de plăcută propunerea lui. Ce a făcut ea? Primul lucru pe care l-a făcut, a fost că și-a deschis mintea, iar când a făcut aceasta a fost prinsă în cursa rațiunii omenești: „Păi, ce este rău într-un fior?”

Acesta este procedeul lui și astăzi: aduce la femei un bărbat drăguț, un mascul voinic, prin care încearcă să le deschidă rațiunea. Țineți minte însă că acesta este Satana. Acesta este diavolul. Ce face el?

Prin bărbat, o ispitește pe femeie, iar prin femeie îl ispitește pe bărbat. El lucrează în rațiunea omului, în conștiința lui, făcând să se nască un gând, o dorință. Dar dați primul loc Cuvântului lui Dumnezeu!

Omul nu poate păcătui decât atunci când pune Cuvântului lui Dumnezeu deoparte. Da, el nu poate păcătui (păcatul este necredința) decât atunci când lasă Cuvântul și iese din prezența lui Dumnezeu.

Eva nu a păcătuit decât atunci când a pus Cuvântul lui Dumnezeu deoparte și a deschis canalul rațiunii spre suflet, gândind: „Păi, așa este! Bărbatul meu nu mi-a spus niciodată așa ceva, dar cred că tu... El mi-a spus să nu fac niciodată așa ceva, dar felul în care îmi spui tu aceste lucruri, este foarte clar și simplu. Din ceea ce-mi spui, cred că este minunat.”

Vedeți? Acolo s-a dat prima bătălie. Acea bătălie (pierdută de Eva), a cauzat fiecare război și fiecare vărsare de sânge care au urmat de-a lungul Istoriei omenirii. Motivul? Eva nu a crezut Cuvântul lui Dumnezeu.

Și acum vă întreb: Dacă necredința unei singure iote din Cuvânt a cauzat atâta suferință și durere, cum o să ajungem înapoi dacă nu credem Cuvântul? Nu o puteți face! Voi trebuie să închideți toate canalele conștiinței, amintirilor și rațiunii! Aruncați la o parte rațiunea voastră! Să nu raționați asupra Cuvântului, ci acceptați-L știind că Dumnezeu a zis așa!

Dacă faceți așa, între voi și Dumnezeu se va așeza un fluviu de binecuvântare. Da, atunci fiecare canal se va deschide pentru El. Acolo este bătălia; acolo este linia întâia a frontului.

Să nu folosiți o pușcă de calibru .22, ci luați o bombă atomică! Procedați corect! Luați Bomba atomică a lui Dumnezeu! Poate vă întrebați: „Care este această Bombă, frate Branham?”

Credința în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este Bomba atomică a lui Dumnezeu, suflul ei îndepărtând orice boală sau demoni de lângă voi.

Ea îi alungă, îi distruge; ea dezintegrează tot ce este păcat! Când această Bombă a

creinței cade în mintea voastră cu Cuvântul lui Dumnezeu, alungă toate duhurile, bolile și neputințele.

Voi spuneți: „Este adevărat, frate Branham? Atunci de ce acest lucru se întâmplă numai cu unii, în timp ce alții rămân tot așa cum sunt?”

Aceasta se întâmplă din cauza canalului. Poate priviți afară și o vedeți (creința), dar este nevoie s-o posedați înăuntrul vostru. Ea nu trebuie să fie afară, ci în voi, înțelegeți? Voi nu puteți veni la El prin rațiune și nici prin celelalte simțuri, ci trebuie să veniți pe canalul lui Dumnezeu direct în suflet.

Cum puteți face aceasta? Care este ultimul canal? Dacă veți merge cu rațiunea, veți spune: „Simțul... Oh, îl simt! Da, este acolo, pentru că pot să-l simt!”

Altul spune: „Păi, s-ar cuveni să știe despre ce vorbește, deoarece medicul mi-a spus că nu mai am nici o șansă. Deci...”

Vedeți? Acolo greșiți voi! Cel care vă șoptește aceste lucruri este diavolul, el vâra aceste lucruri în voi, dar să nu îl credeți! Aleluia!

Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Mai presus de toate, vreau să fiți sănătoși!” Acesta-i adevărul. Cum poți fi un soldat bun acolo afară? „Mai presus de toate, vreau să fiți sănătoși.”

Nu încercați să țineți închise aceste canale! Deschideți-le! Dar nu pentru Satan, căci dacă ajunge în sufletul vostru, ajunge prin cunoștință și prin celelalte lucruri. Dacă reușește aceasta, vă prinde. Nu-l primiți, căci dacă reușește să intre, are controlul!

Ce face atunci? Începe să folosească conștiința; da, începe să folosească chiar canalul care i-a fost deschis. Care este acesta? Canalul simțurilor: auzul, mirosul, gustul, pipăitul, imaginația, conștiința, memoria, rațiunea, afecțiunea. Da, el încearcă să folosească toate aceste simțuri, aceste canale mici ca să vă stăpânească. Dar ca să poată face aceasta, trebuie să fie primit în mintea voastră.

Acum ascultați! El poate să lupte împotriva voastră, dar nu poate ajunge la voi decât dacă îl acceptați.

Când Satana a mers la Eva și i-a spus: „Știi, fructul oprit este plăcut...” ea s-a oprit o clipă.... Oh, aici a greșit Eva: când s-a oprit pentru o clipă. Nu vă opriți! Voi aveți

Mesajul care vă spune clar că „Isus trăiește! Dumnezeu este Vindecătorul!” Nu vă opriți pentru nimic! Nici o rațiune, nimic!

Dar Eva s-a oprit pentru o clipă, iar Satana a profitat și a intrat în mintea ei și i-a șoptit: „O, sună frumos...”

Voi să nu faceți aceasta, ci luați numai ce a spus Dumnezeu!

Ce s-ar fi întâmplat dacă Avraam s-ar fi oprit și ar fi ascultat șoapta rațiunii atunci când Dumnezeu i-a spus că va avea un fiu cu Sara? (ea avea șaiszeci și cinci de ani, iar el avea șaptezeci și cinci). Și când a avut nouăzeci și nouă de ani, iar ea optzeci și nouă, el continua să creadă că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Avraam a numit acele lucruri care nu erau, ca și cum ar fi fost. Înțelegeți? El nu spera, nu a folosit speranța; acolo nu era speranță, ci credință.

Voi spuneți: „Păi...sper că mă voi face bine! Sper că voi primi Duhul Sfânt! Sper că sunt un creștin! Speranța mea este că voi face lucrul cutare...” Să nu gândiți așa! Avraam nici măcar nu a privit spre speranță! Amin. El a crezut Cuvântul lui Dumnezeu împotriva oricărei speranțe. Credința este mai mare decât speranța!

Dar cum intră Satana înăuntru? Prin minte – aceasta este ușa – și se așează pe linia de bătaie.

În dimineața aceasta, când sunteți așezați în linia de bătaie, Satana stă la ușa fiecărei inimi. El stă la ușa inimii acestei fete; stă la ușa inimii voastre. Da, el stă peste tot.

Ce spune? „Oh, eu am văzut aceasta, pentru că s-a mai întâmplat!” „Am mai auzit aceasta!”

Dați-l afară! Asta-i tot ce trebuie să faceți: dați-l afară!

Ce a spus Biblia în textul nostru? Să-l alungăm; să-l dăm afară.

Cred că noi am fost antrenați pentru această bătălie. Ce s-a întâmplat cu noi, predicatorii? Ce fel de antrenament am făcut? Antrenamentul lui Dumnezeu pentru această mare bătălie.

În Matei 24 și Daniel 12, scrie că va veni un timp de necaz cum nu a mai fost niciodată pe pământ. Și noi trăim în timpul când cultura și educația încearcă să

Înăbușe Cuvântul lui Dumnezeu prin înțelepciunea omenească.

Acum este bătălia cea mai mare! Cine va sta? Aleluia! Este gata să înceapă.

Uitați-vă ce opoziție mare avem acum! Cine va fi cum a spus David? „Voi stați și lăsați ca acel filistean netăiat împrejur, să sfideze oștirea Dumnezeului celui viu! Eu voi merge și mă voi lupta cu el”. Amin.

În dimineața aceasta, Dumnezeu are nevoie de bărbați și femei care se pot ridica să spună: „Eu Îl voi crede pe Dumnezeu pe Cuvânt!” Amin. Pe mine nu mă interesează că cineva nu crede, nici ce face unul sau altul. Părerea lor nu are importanță. Voi, „Saulilor”, dacă vă temeți de dușman, duceți-vă înapoi unde aparțineți, dar să știți că oștirea Dumnezeului celui viu merge înainte!”

Oameni de valoare, oameni credincioși, plini de putere și înțelegere! Ei nu trebuie să fie deștepți, nu au nevoie de educație, ci trebuie să fie canale ale lui Dumnezeu.

Dar mintea se oprește un moment și raționează: „Păi, ia să vedem acum...”

Cu siguranță că medicul i-a spus acestei doamne că drumul ei se apropie de capăt, că nu mai este nimic de făcut pentru salvarea ei. Eu nu îl condamn pe acel medic. El este un om de știință și prin înțelepciune a constatat că boala a biruit trupul acestei tinere. El nu deține nici un medicament care s-o poată opri în evoluția ei. Așa se face că această femeie este biruită de cancer. Desigur, moartea îl biruiește și pe acest copil, dar Comandantul nostru suprem (Aleluia!) este Învierea și Viața și nu poate fi biruit de nimeni! Aleluia!

„Creierul” unei armate este format din conducătorii ei. Creierul armatei germane a fost Rommel, nu Hitler. Acesta este adevărul. Eisenhower, Patton și alții ca ei, de care a depins direcția în care au acționat unitățile militare - totul s-a mișcat în funcție de ordinele lor.

Voi îl urmați pe conducătorul vostru. Dacă el este un general corect și drept și dacă a fost legitimat (că este așa), urmați-l! Chiar dacă după mintea voastră ordinul pare greșit, mergeți înainte! Faceți cum spune el! Aleluia! Noi avem un General cu cinci stele: J-E-S-U-S și pune pe noi tot cinci stele: F-A-I-T-H, adică: „C-R-E-D-I-N-Ț-Ă. El nu a pierdut nici măcar o bătălie. Aleluia! El a biruit iadul, moartea și mormântul. Dați toate duhurile la o parte din calea voastră, pentru că El este marele nostru Conducător. Acesta este motivul pentru care Satan nici măcar nu este în tablou.

Cea mai mare bătălie care s-a dat vreodată este gata să înceapă. Acesta este adevărul. Oh, aleluia! Când mă gândesc la faptul că eu L-am văzut făcând lucruri deosebite; descoperind lucruri ascunse; deschizând ușa binecuvântării și spunând: „Aceasta va fi așa, iar cealaltă așa,” și totul era întocmai.

Oh, privește la toate acestea și spune: „Cine este acest mare Conducător?” Oh, eu nu vreau să privesc înapoi ca să văd dacă nu cumva este doctorul cutare sau cutare, pentru că știu ce a spus Conducătorul. El este Căpetenia mântuirii noastre. Aleluia! Ce este mântuirea? Salvarea! Glorie! El este Căpetenia mântuirii noastre.

Ceasul măreț, hotărât pentru „Atac” este aproape. Soldații se înșiră în liniile de bătaie, îmbrăcați în armuri strălucitoare. Credința și necredința își ocupă și ele locurile în dimineața aceasta: credința într-o parte, iar necredința în partea cealaltă. Soldați, stați fiecare la posturile voastre! Aleluia! Comandantul nostru, Steaua dimineții, ne conduce spre biruință. El nu dă niciodată înapoi. El nu știe ce înseamnă cuvântul „retragere”. Nu se retrage niciodată. Amin. Cea mai mare bătălie care s-a dat vreodată este aici și se dă între Viață și moarte; între sănătate și boală; între credință și necredință. O, Doamne! Între libertate și robie. Lupta este în desfășurare.

Soldați, ascuțiți-vă sulițele și lustruiți-vă armurile!

Dumnezeu își pregătește oștirea! Amin. Dumnezeu își unge oștirea.

America își îmbracă soldații cu cel mai bun echipament pe care-l are: cu căști de oțel și cămăși antiglonț; au tancuri blindate și armament ultramodern.

Dar și Dumnezeu își echipează oștirea! Aleluia! Ce echipament primim noi? Sabia Duhului, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. *„Cuvântul lui Dumnezeu este ca o sabie cu două tăișuri.”* (Evrei 4.12). *Pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul; încheieturile și măduva; judecă simțirile și gândurile inimii*”. Armătura lui Dumnezeu este credința în Cuvânt.

Armătura aceasta a primit-o și Eva, dar ea a rupt-o. Cum a făcut aceasta? Prin faptul că și-a deschis mintea și a dat cale liberă rațiunii.

Tu să nu treci Cuvântul lui Dumnezeu prin filtrul rațiunii tale! El nu are nevoie de argumentele voastre, ci Se legitimează singur. Înțelegeți ce vreau să spun, dragă? Cuvântul lui Dumnezeu a dat toate făgăduințele și El face tot ce a promis.

Necredincioșii i-au spus lui Avraam:

„De unde știi că vei avea acest copil?”

„Așa mi-a spus Dumnezeu. Este făgăduința Lui.”

„Atunci de ce nu îl ai încă?”

„Nu știu când îl voi primi, dar îl voi avea pentru că așa a spus Dumnezeu. Nu am nici o îndoială în privința aceasta.”

„De ce nu te întorci în casa tatălui tău?”

„Pentru că sunt străin și călător spre țara făgăduită. (Amin.) Dumnezeu dă făgăduința și tot El o împlinește. El îmi va da copilul chiar în țara pe care mi-a făgăduit-o.”

Aleluia! Dumnezeu vă va vindeca în prezența Duhului Sfânt pe care vi l-a trimis! Dumnezeu vă dă acest lucru cu condiția să credeți. Amin. Deschideți canalele trupului și ale sufletului vostru, simțurile voastre, și lăsați să pătrundă în ele Cuvântul lui Dumnezeu.

Dar mai întâi de toate, eliminați gândirea voastră, pentru că acolo este câmpul de luptă.

Nu ziceți: „Păi, dacă aș putea simți aceasta... Dacă aș simți slava lui Dumnezeu...” Oh, simțurile nu au nici o legătură cu problema noastră. Deschideți-vă mintea pentru EL, deoarece acolo este așezat frontul; acolo este linia frontului. Deschideți-vă mintea și spuneți: „Îndepărtez toată îndoiala din mintea mea! Iată-mă, Satană! Eu vin!” Atunci se va întâmpla cu siguranță ceva! Da, domnilor.

El își unge slujitorii cu Duhul Lui și le trimite îngerii. Oamenii râd și batjocoresc atunci când aud expresia: „îngerii”, dar dați-mi voie să mă opresc numai puțin la problema aceasta.

Să deschidem Bibliile la Evrei 1.14: *„Nu sunt oare toți duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea?”*

Despre care din îngerii a spus El: *„Șezi la dreapta Mea...?”*

Aici, Biblia spune că Dumnezeu Își trimite îngerii. Glorie! Ce sunt ei? Duhuri

slujitoare. Și de unde vin aceste duhuri slujitoare? Din prezența lui Dumnezeu. Cu ce scop? Ca să slujească Cuvântul Său. Amin. Voi nu sunteți aici ca să slujiți doctrina unei denominațiuni, oricare ar fi aceea, ci ca să slujiți Cuvântului Său. Îngerii sunt duhuri slujitoare trimise de Dumnezeu înaintea voastră.

De unde știm aceasta? Biblia ne spune că Cuvântul lui Dumnezeu a venit la profeți. Este adevărat? Acești îngeri slujesc Cuvântul Său prin Duhul Sfânt; iar Duhul și Cuvântul au venit la profeți și profeții au adus Cuvântul la popor.

Acesta este motivul pentru care ei au putut face minunile despre care citim în Biblie. Nu omul făcea acele lucrări, ci Duhul lui Dumnezeu în om, Duhul lui Hristos în om.

Ce a făcut prorocul? A curățat fiecare canal. Dumnezeu l-a ales și l-a uns cu Duhul Sfânt, dar nu omul făcea lucrarea, ci Dumnezeu prin el. Prorocul nu a făcut niciodată nimic până nu a primit o vedenie.

Ce a spus Ilie pe Muntele Carmel? *„Eu am făcut toate aceste lucruri la porunca Ta, așa că, Te rog Doamne, lasă să se vadă că Tu ești Dumnezeu.”* O, slavă lui Dumnezeu!

Eu am văzut de foarte multe ori aceasta.

Când Duhul lui Dumnezeu atinge ceva, locul acela este sub ungere. O, dacă grupul acesta mic ar putea alunga în dimineața aceasta orice îndoială din mijlocul lui! Cum puteți să mai aveți îndoieli când vedeți cu ochii voștri că orbii văd, morții învie, ologii umblă, surzii aud, etc?

Îngerul Domnului și fotografia care i s-a făcut, a pus în încurcătură întreaga lume științifică. Ce face El? Stă drept cu Cuvântul. Amin. Și Cuvântul taie orice diavol. Da, aceasta face El.

Ce sunt îngerii? Duhuri slujitoare trimise din prezența lui Dumnezeu ca să-i ungă pe vorbitorii Cuvântului, pe cei ce stau cu Cuvântul, iar Dumnezeu confirmă Cuvântul prin semnele care Îl urmează. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Cum ne mai putem îndoii când totul este dovedit atât duhovnicește cât și științific, material?

Unde este problema? În mintea noastră. Ne deschidem mintea la toate lucrurile pe

care le auzim și imediat spunem: „Păi, de unde să știu că va fi așa și nu altfel? Poate dacă mă voi simți mai bine, mâine...” Oh, aceasta nu are nici o legătură cu problema noastră!

După cum v-am spus, Avraam ar fi putut să-i spună Sarei... căci ea era bătrână și în menopauză. Înțelegeți ce vreau să spun? Ea nu mai avea ciclul care se repetă din douăzeci și șapte în douăzeci și șapte de zile, la femeile tinere. Înțelegeți? Sara avea șaiszeci și cinci de ani și probabil era deja de cincisprezece sau douăzeci de ani în menopauză.

Poate că el a întrebat-o în următoarele zile:

„Nu simți nimic deosebit, scumpo?”

„Nu, absolut nimic.”

„Aceasta n-are nici o importanță. Noi mergem înainte oricum. Te vei simți din nou ca o femeie tânără.”

După un timp, Avraam a vorbit din nou cu Sara: „Astăzi simți ceva deosebit? A trecut deja o lună de când am primit făgăduința. Nu simți nimic deosebit, iubito?”

„Nimic, Avrame. Nu se vede nici un semn, nimic. Mă simt la fel ca până acum, nu este nici o deosebire.”

„Slavă lui Dumnezeu! Știu că îl vom primi.”

„Vrei să spui că... Dacă ți l-a făgăduit, desigur, El ne va da un semn. Aleluia!”

O generație necredincioasă și preacurvară caută semne. Acesta-i adevărul. Dar Avraam a avut un semn. Care a fost acesta? Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este Semnul. Cum putea să-i dea Dumnezeu copilul făgăduit? Cuvântul lui Dumnezeu a spus aceasta. Nu contează dacă eu voi simți sau nu o senzație, dacă Dumnezeu a spus ceva, așa va fi.

Avraam i-a zis Sarei: „Adună-ți lucrurile că vom pleca.”

„Unde mergem?”

„Nu știu, dar vom pleca. Aleluia!”

Ei și-au adunat lucrurile și au plecat. Aleluia! Avraam stătea pe Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu. Ce avea în fața lui? Făgăduința lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu care-i spusese că va avea un fiu. „O, noi îl vom primi!”

„Avraam, ieși afară din poporul tău, din poporul acesta îndoielnic și necredincios! Desparte-te de ei și vino după Mine! Trăiește pentru Mine!” Ce este aceasta? „Lasă toate cunoștințele tale, simțurile tale, semnele tale, deschide-ți inima pentru mine și nu uita că EU SUNT ACESTA! Vino și urmează-Mă! Amin.

În dimineața aceasta, Dumnezeu cheamă la Viață fiecare Sămânță a lui Avraam. Marea bătălie este în plină desfășurare în toată lumea. Dumnezeu vrea să-și separe copiii. De ce? De simțurile lor: de văz, de auz, de gust, de pipăit, de miros, de imaginație, de conștiință, de amintiri, de rațiune, de afecțiuni, de tot. El vrea ca ei să-și deschidă mintea și să lase Cuvântul lui Dumnezeu înăuntrul lor, iar apoi să-L urmeze, să mășăluiască cu El. Acesta este un soldat adevărat.

Aceasta este poziția stelelor. Sistemul solar nu s-a schimbat. Steaua dimineții răsare la locul ei în fiecare dimineață. Ea nu-și părăsește locul, ci a rămas acolo unde a fost pusă la început. Steaua de seară (Luceafărul) stă și ea pe locul ei. Fiecare stea este la locul ei. Steaua Polară stă neclintită în locul unde a fost pusă. Aleluia! Ea stă nemișcată. Totul se mișcă, dar ea rămâne în aceeași poziție, pentru că se află la mijlocul bolții cerești.

Acesta este Hristos! Aleluia!

El stă în mijlocul oștirii Sale și o conduce ca o mare Căpetenie.

Priviți-l pe Moise. În timp ce Israelul se lupta cu vrăjmașii săi, ca să-și croiască o cale liberă spre făgăduințele lui Dumnezeu, Moise stătea cu mâinile ridicate spre cer. El a stat așa până la asfințitul soarelui, iar Aaron și Hur i-au susținut mâinile obosite.

Aceasta a făcut Moise, care este un tip spre Hristos, care, pentru a fi sigur că mâinile Lui stau sus, a îngăduit să-i fie pironite pe cruce. Aleluia! El a urcat pe treptele slavei, iar astăzi stă îmbrăcat în hainele Sale însângerate ca Mijlocitor la dreapta majestății lui Dumnezeu.

Și fiecare soldat al Lui, care duce această bătălie, trebuie să treacă Dincolo, spre libertate, cu Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Ce dacă puiului din ou îi este teamă să piue? Ce dacă îi este teamă să ciocănească oul? Ce dacă un glas din afara oului i-ar spune: „Nu mai ciocăni, pentru că s-ar putea să te vatămi!”? Natura lui îi spune: „Ciocănește! Ciocănește până faci o gaură în coajă!”

Lăsați aceste organizații bătrâne să spună: „Zilele minunilor au trecut! Dacă mai mergi printre fanaticii aceia, vei fi vătămat!”

Lovește coaja cât poți de tare! Aleluia!

„Îndepărtează-te, Satană! Voi ieși! Nu vreau să mai stau închis aici. Nu mai stau pe terenul acesta vechi, care este al tău, ci chiar în dimineața aceasta îmi fac o cale spre ieșire. Amin. Eu sunt un vultur!” Amin. Aleluia.

Acel vulturaș lovește coaja, cu toată puterea, cu ciocul lui care este ca un ciocan! Nu contează cât de tare este, el o lovește până se sparge.

Croiți-vă drum spre libertate! Cum puteți face aceasta? Sfărmand coaja cu: „Așa vorbește Domnul!”, „Așa vorbește Domnul!”, „Așa vorbește Domnul!” Da, el simte, în sfârșit, aerul curat și proaspăt. „Așa vorbește Domnul: Scoate capul afară!” „Așa vorbește Domnul: împinge mai tare! Așa... Acum ieși afară!” El nu se va mai întoarce niciodată în acea coajă. Amin. Este liber!

Oh, Doamne! Atunci când Cuvântul Își face cale prin toate simțurile și cunoștințele voastre; atunci când mintea voastră se deschide și Îl lasă să pătrundă înăuntrul vostru, nimeni și nimic nu vă mai poate duce din nou în robie. Voi sunteți liberi! Și cine este eliberat de Fiul este scos din coajă.

Denominațiunea din care ați ieșit, nu vă mai poate trage niciodată înapoi. Satana nu mai are nici o putere asupra voastră, nu vă mai poate face nimic. Sâsâie și urlă, dar voi sunteți pe calea Împăratului și alergați cu viteză spre făgăduințele Lui. Oh, Doamne! Voi sunteți pe calea Împăratului; soldați unși ai crucii. O, vulturilor, vestiți cu toată credința că „*Isus este Lumina lumii!*” Mărșăluiți pe calea Împăratului ținând aceasta sus cu credință! Da, domnilor!

Îngerii sunt duhuri slujitoare trimise din prezența lui Dumnezeu ca să slujească. Ce? Cuvântul Lui, nu o teologie. Ei slujesc Cuvântul lui Dumnezeu; sunt duhuri slujitoare trimise de Dumnezeu ca să slujească. Oh! Dar țineți minte un lucru: dacă aceste duhuri slujitoare aduc ceva ce este în afara Cuvântului, nu vin de la

Dumnezeu, pentru că întotdeauna Cuvântul Său este confirmat întotdeauna în ceruri. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său ca să-L împlinească și nu trimite niciodată un duh care să aducă ceva în afara Cuvântului.

El nu trimite niciodată Duhul Lui la un bărbat înțelept, la un teolog, la un D.D.D., Ph.D (titluri de doctorat) cu gulerul întors, care este plin de mândrie și spune: „Păi, zilele minunilor au trecut! Noi știm cu toții aceasta.”

Nu, nu! Acest duh nu vine de la Dumnezeu pentru că aduce o învățătură contrară Cuvântului. Amin. Trimișii Lui predică numai Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. (Aș fi vrut să ating câteva lucruri, dar le voi lăsa pentru duminica viitoare).

Satana și demonii lui sunt unși. Dacă aceste duhuri slujitoare aduc Cuvântul lui Dumnezeu și vă îndeamnă să-L credeți, sunt de la Dumnezeu. Dar vă întreb: Ați auzit vreodată de vreun profet adevărat al lui Dumnezeu care să fi negat Cuvântul Lui? Nu, domnilor!

Ce s-a întâmplat când organizațiile din zilele profeților s-au ridicat și au spus: „El este greșit!”? Fiecare profet a rămas pe poziție și a răspuns: „Totul este corect!” chiar dacă a rămas singur.

Priviți-l pe Mica, micuțul holly-roller, fiul lui Imla. Acolo stăteau patru sute de unși, care se pretindeau proroci adevărați. Ei erau bine hrăniți, aveau grade academice, erau educați și șlefuiți în știință și au spus într-un glas: „Du-te liniștit, rege iubit! Domnul să fie cu tine! Vei fi biruitor pentru că Iosua ne-a dat nouă această țară și ne aparține de drept. Du-te și ia-o! Totul este în ordine. Du-te și vei birui.”

Dar ce a spus împăratul Iosafat? „*Nu mai este nici un alt proroc?*” Păi, Ahab avea patru sute de proroci. De ce să nu fie crezuți?

Dar Iosafat a zis: „Cu siguranță mai este pe undeva încă unul.”

Ahab a recunoscut și a spus: „Da, mai este unul, dar îl urăsc!”

„Aș vrea să-l ascult și pe bărbatul acela”, a răspuns Iosafat. Vedeți?

Și Ahab a spus: „Aduceți-l pe Mica! Haideți să vedem ce ne va spune.”

Trimișii împăratului s-au dus la Mica și i-au zis: „Ascultă bine, Mica! Fii atent la predica pe care o vei ține, căci în dimineața aceasta vei vorbi în fața împăratului.

Sunt prezenți cei mai cunoscuți bărbați de la asociația lucrătorilor din întreaga Palestina. Ia aminte la ce au spus ei și să vorbești la fel!”

Ahab nu avea nevoie de un astfel de bărbat, pentru că Mica a pus deoparte toate lucrurile vechi. El și-a curățat toate canalele (vedeți?), conștiința și toate celelalte simțuri.

„Știi ce s-au hotărât? Dacă vei spune la fel ca ei, te vor face prezbiter de district. Da, te vor pune supraveghetor general în districtul local, dar să vorbești la fel ca ei.” Acela nu era un om adevărat al lui Dumnezeu.

Păi, canalele lui Mica erau curățate. Conștiința și toate celelalte simțuri ale lui erau curate. Minte îi era deschisă pentru Cuvântul lui Dumnezeu, de aceea, credea numai Cuvântul. Acelea sunt duhuri slujitoare; acesta este un duh slujitor.

Și Mica a răspuns: „Nu știu ce să zic, dar îți spun ceva: voi spune numai ce-mi va spune Dumnezeu.”

Astfel, au așteptat toată noaptea și Mica a avut o vedenie.

În dimineața următoare, pot să mi-l imaginez pe Mica răsfoind Biblia și apoi zicând: „Ia să vedem cum stau lucrurile, căci pe undeva ceva este contrar Cuvântului. Am să mă uit să văd ce a spus Cuvântul Domnului, prin Ilie, despre Ahab și despre Izabela.”

„Câinii îți vor linge sângele, Ahab! Și câinii o vor mânca și pe Izabela, din pricina neprihănitului Nabot, pe care l-au ucis.”

Când a citit aceste lucruri, a văzut că vedenia lui era în concordanță cu Cuvântul Domnului, așa că a pășit în fața lui Ahab și a zis: „Du-te la luptă, dar eu am văzut *Israelul risipit...*” Vedeți, lui Mica nu i-a fost rușine să spună vedenia primită, pentru că era Cuvântul de la Domnul. Ce a făcut Mica? Și-a deschis mintea și inima pentru Cuvântul lui Dumnezeu și a primit aceeași descoperire ca Ilie.

Voi spuneți: „Oh, dacă aș fi și eu un Mica!” Puteți fi! Sunteți! Și tu ești, scumpo! Sunteți cu toții un Mica, profetul.

Ce puteți face voi? Să vă deschideți mintea.

Ce încerc eu să fac în dimineața aceasta? Să vă spun Cuvântul Domnului.

Înțelegeți? Deschideți-vă mintea și spuneți: „Acum cred cu adevărat că pot fi vindecat.”

„Păi, este acesta Cuvântul Domnului?”

Desigur, acesta este Cuvântul Domnului.

„Dar bărbatul cutare spune că zilele minunilor au trecut! Nu mai există așa ceva.”

Uitați ce spune acest bărbat și puneți înainte Cuvântul lui Dumnezeu. El a dat această făgăduință în Cuvântul Său și ea este adevărată.

Dar ce a făcut Satana? I-a uns pe ceilalți. Satana își unge slujitorii lui. Oh, desigur, el își unge slujitorii lui. Cu ce îi unge? Cu necredință. Satana și demonii lui, ung umanitatea cu necredință, ca să nu creadă Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă vreți confirmarea acestor cuvinte, vă rog să deschideți Bibliile voastre la Geneza 3.4.

Să ne oprim puțin asupra acestui verset, ca să vedem dacă este adevărat că aceasta este prima lui armă. La început, el a sădit necredință în Cuvântul lui Dumnezeu și nu și-a părăsit niciodată această procedură. El face tot timpul aceasta. El nu a contrazis Cuvântul, ci a făcut-o pe Eva să-L interpreteze puțin greșit, să lase numai puțin din El, să nu ia tot Cuvântul.

Să citim Geneza 3.4, ca să vedem dacă este adevărat ce v-am spus.

„Și șarpele a zis către femeie: „Hotărât că nu veți muri...”

„Hotărât că nu veți muri...” Vedeți cum a interpretat El Cuvântul? „Oh, noi credem că zilele minunilor au trecut! Noi nu credem că oamenii mai pot primi Duhul Sfânt ca la rusalii!”

„Nu contează cum sunteți botezați! Nu este nici o deosebire!”

Vedeți? Acesta este Satana. Vedeți tactica lui?

„Păi, dacă medicul a spus că nu te mai faci bine înseamnă că...”

N-aș vrea să-l discreditez pe medic în fața voastră, dar el lucrează pe linia științei. El face tot ce știe ca să salveze viața unui om, iar când spune că nu mai are ce să-i facă înseamnă că știința lui a ajuns la capăt. Vedeți, omul este cinstit.

Acesta este pomul cunoștinței și este în ordine, dar voi mergeți mai departe, la Pomul Vieții. Amin. Aceasta este. Este atât de simplu! Da.

Să citim mai departe. Geneza 3.1-2:

„Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu.

El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncați din toți pomii din grădină?”

Priviți-l cât este de murdar, cum vine și sucește Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți? Ce încearcă el să facă? Să intre în minte. Înțelegeți? El i-a vorbit Evei după ce Cuvântul a fost deja fortificat în ea. Să nu-l lăsați pe Satana să falsifice nimic! Țineți cu tărie Cuvântul lui Dumnezeu fortificat în inimile voastre! Înțelegeți?

Fiți atenți mai departe:

„...Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.

Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu mâncați din el, și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.”

Vedeți? Acesta este Cuvântul Domnului și Eva L-a redat întocmai. Dar șarpele a continuat: *„Hotărât că nu veți muri!”*

Vedeți tactica Satanei? Ce încearcă el să facă? În Eden a încercat s-o ungă pe prima ființă umană, pe fiica lui Dumnezeu, cu necredință în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta a încercat Satana să facă atunci și aceasta încearcă să facă și acum: el vrea să te ungă cu necredința lui, scumpo. El încearcă să vă ungă pe fiecare dintre voi cu necredința lui. Și singurul lucru pe care ar trebui să-l faceți (voi aveți libertatea de a decide dacă îl primiți sau îl refuzați), este să-l dați afară!

O, dacă Eva nu s-ar fi oprit să-l asculte! Să nu vă opriți pentru nimic în lume! Nu vă opriți!

Când sunamita a venit la Elisei, el i-a spus lui Ghehazi: *„Ia toiagul meu în mână și pleacă. Dacă vei întâlni pe cineva să nu-l întrebi de sănătate; și dacă te va întreba cineva de sănătate, să nu-i răspunzi. Să pui toiagul meu pe fața copilului.”* (2

Împărați 4.29).

Priviți-o și pe sunamită. Când și-a chemat slujitorul, i-a zis: „*Mână și pleacă; să nu oprești pe drum decât când ți-oi spune eu.*” (v. 24).

Aceasta este! Când aveți Mesajul, mergeți înainte fără să vă opriți pe drum! Amin. Spuneți: „Pot totul în El.” Nu spuneți: „Nu mai pot merge! Oh, devin tot mai slab!” Mergeți numai înainte. Nu vă opriți! Lăsați totul la o parte și mergeți numai înainte. Frate, tu ai Sabia în mână: du-te înainte și taie cu ea!

Odată, am predicat pe un stadion. Când am intrat înăuntru, m-am oprit și am privit în sus, iar cineva mi-a zis: „În luptă nu contează mărimea unui câine, ci puterea pe care o are!”

Puterea aduce biruința în luptă. Vedeți?

Voi spuneți: „Păi, toate bisericile acestea mari sunt împotriva ta!” Mie nu-mi pasă cât sunt de mari: puterea câinelui este importantă. Și această putere este credința care este în om. Dacă ești un laș, du-te înapoi la ale tale, la îmbrățișatul tău! Dar dacă ești un soldat al lui Hristos, stai neclintit în luptă! Lupta este în desfășurare: lupta dintre bine și rău. Să ne luptăm!

Îmi amintesc că Peter Cartwright, a mers într-un oraș și a spus: „Domnul m-a trimis să am o trezire aici!” Astfel, a închiriat o magazie veche, a intrat în ea și a început să facă ordine.

Când a văzut că Peter face curat în acea magazie veche, cel mai mare bătauș din oraș a venit cu pistolul atârând la brâu și i-a întrebat pe oameni:

„Ce face băiatul acela acolo?”

Unii au răspuns: „Este un predicator și se pregătește să țină o adunare.”

Bătaușul a zis: „Am să merg la el, îl iau de guler și-l arunc în stradă, pentru că nu avem nevoie de asemenea adunări în orașul nostru.”

Astfel, s-a dus la ușa magaziei. Peter Cartwright, cu paltonul pe el, spăla geamurile și pereții. Era un bărbat simplu și modest. Marele bătauș a intrat în magazie cu geaca descheiată ca să i se vadă pistolul care atârna la mijloc.

„Ce faci aici?”

„Oh”, a răspuns Peter, „spăl geamurile.” După care și-a continuat activitatea. El avea o țintă pentru că Dumnezeu îi spusese: „Du-te și ține o trezire în orașul cutare.”

Și bătașul a continuat: „Noi nu permitem să se țină treziri în orașul nostru!”

„Dar Dumnezeu m-a trimis aici să țin o adunare de trezire” a răspuns Peter.

Vedeți? El a rămas statornic pe poziția lui.

Bătașul a continuat: „Trebuie să înțelegeți un lucru, omule! Eu conduc orașul acesta.”

„Da? Tu îl conduci?” și a continuat să spele geamurile.

„Înainte ca să ții trezirea, trebuie să mă învingi pe mine!”

„Trebuie să fac aceasta? Ei bine, dar eu pentru aceasta mă pregătesc!” a răspuns Peter. Și spunând aceste cuvinte, și-a dat jos paltonul, s-a apropiat de tânăr, l-a apucat de guler și l-a pus la podea, după care a strigat: „Eu trebuie să lupt și să înving ca să pot continua! Mărește-mi curajul, Doamne!” și a bătut afară toată „smoala” din acel tânăr. În final, a spus: „Ai primit destul?”

„Da”, a răspuns bătașul, apoi s-a ridicat și a dat mâna cu Peter. El a fost mântuit chiar în adunarea care a avut loc în seara aceea. Aici sunteți voi! Vedeți? Luați numai Cuvântul lui Dumnezeu și croiți-vă drum prin fiecare îndoială! Înțelegeți? Ce trebuie să faceți? Să vă îndepărtați de orice îndoială. Tăiați-o jos!

Următorul lucru pe care trebuie să-l fac eu este să înlătur toate frământările mele. Dacă simțurile îmi spun: „Păi, te simți rău!” următorul lucru pe care-l fac este să înlătur aceste gânduri. Acesta este adevărul.

Poate spui: „Oh, frate Branham, dar conștiința îmi spune că...” Ei bine, tu poți să tai acel lucru și să-l pui deoparte, pentru că altfel nu poți înainta.

Dă-ți jos paltonul și lovește vrăjmașul în plin, apoi du-te mai departe! Să ai un singur gând: „Voi birui!” Amin. „Nu pot pierde, ci voi birui!” Amin.

Satana unge. Vedeți? Care este prima lui țintă? Care este primul loc pe care încearcă să-l cucerească? Minte. Eva s-a oprit numai pentru o clipă să-l asculte și a fost destul.

„Oh, nu mai spune...” Acesta este locul în care greșesc foarte multe dintre femei și mulți bărbați. Aici este greșeala. S-a oprit numai un moment; doar un moment.

De câte ori am văzut divorțuri și alte probleme care au apărut tocmai din cauza aceasta! „Păi, frate Branham, îți spun sincer că m-a fluierat și eu m-am oprit numai pentru o clipă... Nu am vrut să fac aceasta, dar...” Of, of! Acolo sunteți.

„Oh, ea stătea la masa cealaltă, vecină cu a mea și avea cei mai frumoși ochi pe care i-am văzut vreodată...” Acolo sunteți. Este același lucru. Vedeți? Diavolul procedează la fel.

„Păi, doctorul mi-a spus că nu mă voi mai face bine, așa că...” Acolo sunteți. Vedeți? Cea mai mare bătălie care s-a dat vreodată!

„Păi, mi-au spus... I-am văzut pe cutare și cutare care susțineau că au Duhul Sfânt...” Da, tu te-ai luat la un fățarnic bătrân. Cum se poartă cei care au cu adevărat Duhul Sfânt?

Da, Satana te va îndrepta spre o momeală, spre o cioară bătrână, dar nu ți-l va arăta niciodată pe nevinovatul porumbel.

Acesta este adevărul. Nu ți-l va arăta niciodată, ci va încerca să te orbească. De ce? Ca să nu-l vezi.

Oh, el este și războinic, dar nu uitați: Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume. Conducători ai oștirii, țineți tare Cuvântul lui Dumnezeu și credeți-L! Păzește fortăreața, frate! Păzește-o în locul care ți-a fost încredințat ție, la postul tău de datorie!

Demult, am avut aici o fetiță. Numele ei este Nellie Sanders. Este unul din primele cazuri în care am văzut cum iese un duh dintr-un om. Pe vremea aceea eram un predicator tânăr și am ținut o adunare în cort. Fetița de care vă spun era una din cele mai bune dansatoare și mergea la școală aici jos. Ea și Lee Horn erau cei mai buni dansatori din ținut. Erau catolici, deși religia nu însemna nimic pentru ei. Au dansat nenumărate dansuri, ca de exemplu: „Adâncul negru”, „Goange nervoase”, etc.

Dar într-o seară, ea a venit la adunarea din cort și s-a plecat la altar, binecuvântată să fie inima ei. Și cum stătea îngenuncheată, lacrimile au început să-i curgă pe obraji, iar la un moment dat mi-a zis: „Billy, doresc atât de mult să fiu mântuită...”

„Nellie, poți primi aceasta pentru că Isus te-a mântuit deja, fetițo! Trebuie doar s-o accepți pe baza Cuvântului Său.”

Și ea a stat acolo, a plâns și s-a rugat promițându-i lui Dumnezeu că nu va mai privi niciodată spre lucrurile din lume. Când s-a ridicat, era o ființă schimbată – a devenit dintr-o dată iubitoare, plină de pace și de bucurie – și îl lăuda pe Domnul cu voce tare.

Într-o seară, după vreo șapte sau opt luni, coboram cu ea spre Spring Street (era o tânără de vreo optsprezece ani) și mi-a zis:

„Aș dori atât de mult să arăt ca Hope sau ca Irene... Știi, Billy, ele nu au fost niciodată în lume. Eu arăt atât de rău... Fața mea arată așa de rău, iar ele sunt așa gingașe și nevinovate. Aș vrea să nu fi făcut niciodată acele lucruri.”

Eu i-am răspuns: „Nellie, sângele lui Isus Hristos ți-a curățat tot păcatul. Du-te înaintea și crede aceasta.”

Wayne Bledsoe (mulți dintre voi îl cunoașteți. Am fost prieteni cu ani în urmă), era un bețiv, dar într-o zi a venit aici cu fratele Edward. L-am găsit beat pe stradă și l-am dus acasă ca să nu îl ia poliția. Aceasta s-a întâmplat înainte de a mă căsători, când locuiam încă la părinții mei. Dormeam pe un pat pliant dublu și l-am luat și pe Wayne, care era beat, lângă mine în pat. A trebuit să-l duc în brațe pentru că era foarte beat.

După ce l-am așezat pe pat, i-am zis: „Wayne, nu ți-e rușine de felul cum arăți?”

„Oh, Billy, nu-mi vorbi așa...” Voi știți cum vorbește un om când este beat (Fratele Branham imită vorbirea unui om beat.).

Atunci mi-am pus mâna peste el și i-am zis: „Am să mă rog pentru tine, Wayne. Dumnezeu să te binecuvânteze.”

Pe vremea aceea eram un tânăr predicator (Aveam cam un an de când mă întorsesem la Domnul). Deodată am auzit că se oprește o mașină și cineva a trântit cu putere ușa, apoi a urmat o bătaie puternică în ușă: „Frate Bill! Frate Bill!”

Mi-am zis: „O, Doamne sfinte, cu siguranță cineva este pe moarte...” și am sărit repede în picioare. L-am învelit pe Wayne, după care am alergat la ușă. Afară se auzea vocea unei femei. Când am deschis, în fața mea stătea tânăra de care v-am

vorbit mai înainte: „Oh, pot să intru?” m-a întrebat ea.

„Desigur, vino!” am răspuns eu și am aprins luminile.

Ea plângea și printre suspine spunea într-una: „Oh, Bill! Billy, sunt pierdută! Sunt pierdută!”

„Ce ți s-a întâmplat, Nellie?” am întrebat-o. „Ai avut probleme cu inima?”

„Nu”, a răspuns ea. „Frate Bill, coboram pe Spring Street... Îți spun sincer că nu am vrut să fac ceva rău. Nici nu m-am gândit la așa ceva...”

„Dar ce ți s-a întâmplat?” („Oh”, mă gândeam. „Ce voi face cu ea?”). Vedeți? Eram un predicator tânăr și nu știam ce să fac cu ea.

„Oh, frate Bill”, a continuat ea, „sunt zdrobită.”

„Liniștește-te, soră, și spune-mi ce s-a întâmplat.”

„Știi, coboram spre Spring Street, iar când am ajuns la Redment`s Hall (un local unde se dansa sâmbătă seara)... Aveam la mine niște material pe care-l cumpărasem ca să-mi fac o rochiță. Când am ajuns însă acolo, am auzit muzica și m-am oprit numai o clipă ca s-o ascult... și era tot mai plăcută... Atunci mi-a venit un gând: „O, n-o să ți se întâmple nimic dacă stai numai o clipă s-o ascuți!”

Aici a fost greșeala ei: faptul că s-a oprit să asculte, chiar dacă a făcut-o doar pentru o clipă.

Ascultând-o, ea și-a zis: „O, Doamne, Tu știi că Te iubesc, dar îmi amintesc timpul când eu și Lee câștigam toate concursurile de dans. Doamne, înainte, muzica aceasta mă străpungea, dar acum nu mai simt aceeași atracție...”

Of, of, of! Aceasta este părerea ta, dar adevărul este că ești deja prins. El te-a înșelat deja. Înțelegeți?

Câți dintre voi ați cunoscut-o pe Nellie Sanders? Cred că foarte mulți. Da, desigur.

Apoi și-a zis: „Păi, dacă voi intra și voi urca în ringul de dans, poate voi reuși să-i vorbesc cuiva despre Dumnezeu.”

Vedeți? În felul acesta sunteți deja chiar pe terenul Satanei. Stați departe de

acesta! Evitați răul chiar la apariția lui!

Astfel, Nellie a urcat treptele, dar deodată s-a trezit luată în brațe de un băiat de pe ringul de dans. Când și-a revenit, a început să plângă și să se agite, zicând: „Oh, acum sunt pierdută de tot!”

La vremea aceea nu știam prea multe din Biblie, dar mi-am amintit textul care spune: „În Numele Meu vor scoate draci!” (Wayne, care între timp se mai trezise din beție, stătea pe pat și privea scena), așa că am zis: „Satană, eu nu știu cine ești, dar aceasta este sora mea și tu nu ai nici un drept s-o ții ostatică! Ea nu a vrut să danseze, ci s-a oprit numai pentru o clipă ca să privească (acesta este punctul în care a greșit Nellie). Trebuie să ieși de aici, ai auzit?”

Fraților, știu că într-o zi Dumnezeu mă va judeca pentru tot ce spun, dar ascultați-mă: Deodată s-a auzit ceva trântindu-se și plasa de la intrare a început să se închidă și să se deschidă singură: „Bum! Bum! Bum!” iar Nellie a strigat:

„Bill, privește acolo!”

„Ce este aceea?”

„Nu știu”, a strigat ea.

„Nici eu nu știu ce este”, am răspuns privind spre ușa care se închidea și se deschidea singură. Apoi mi-am zis în gând: „Ce-o fi acolo? Oare ce se întâmplă?”

M-am întors din nou spre fată și am spus: „Părăsește-o, Satană! Ieși afară din ea în Numele lui Isus Hristos!”

În clipa aceea, de la spatele ei s-a ridicat ceva care semăna cu un liliac mare, cam așa de lung (fratele Branham arată mărimea lui). Aripile lui i-au mișcat părul, care-i cădea pe umeri, și deodată s-a îndreptat cu toată viteza spre mine: „Zbrrrrr!” Când l-am văzut, am strigat: „Oh, Doamne Dumnezeule! Sângele lui Isus Hristos să mă apere de tine!”

Wayne, care stătea pe pat, a văzut și el umbra aceea neagră și mare care s-a îndreptat spre mine. Ea s-a învârtit în jurul patului, apoi s-a așezat la spatele lui. Când a văzut-o, Wayne a sărit din pat și a fugit cât a putut de repede în camera cealaltă.

După aceea, am luat-o pe Nellie și am dus-o acasă. Mama s-a dus în cameră, a adunat toate cearceafurile de pe pat și le-a scuturat, dar nu a găsit nimic. Nici în pat nu era nimic. Ce se întâmplase? Din fată ieșise un duh rău, un drac. Ce îl adusese acolo? Faptul că se oprise doar pentru un moment.

Nu vă opriți deloc! Când Dumnezeu pune în inima voastră Cuvântul Lui, luați Sabia Duhului și tăiați totul. Nu mai lăsați nimic! Aleluia! Spuneți: „Nu mai am timp pentru nimic altceva! Am trecut de partea cealaltă și nu am timp să mă mai opresc!”

Elisei i-a spus slujitorului său: *„Ia toiagul meu și du-te să-l pui peste copil. Dacă cineva îți vorbește, nici măcar să nu te oprești să-l saluți!”*

Dacă Satana îți spune: „Bine măi, dar simțurile tale...” Nici măcar să nu vorbești cu el! Du-te înainte și crede!

Satana spune: „Știi ceva? Nu-ți amintești că cutare și cutare au fost pe punctul să-și piardă mințile când au primit Duhul Sfânt?” Nici măcar să nu vorbești cu el! Continuă-ți drumul! Nu te opri să vorbești cu el! Pe tine nu te interesează ce face cutare sau cutare. Problema ta este: tu și Dumnezeu! Acesta este adevărul. Ține-te de Dumnezeu!

El își unge slujitorii (Trebuie să mă grăbesc). Dumnezeu își unge slujitorii. Înțelegeți? (Trebuie să trec peste câteva notițe deși mi-ar plăcea să vă spun tot ce am pe inimă).

Fiți atenți!

Aici avem tactica Satanei. Ce facem noi? Eu mi-am notat o mulțime de exemple din Scriptură cu privire la diferiți proroci și oameni la care a venit Satana și a făcut același lucru. El are întotdeauna aceeași tactică prin care încearcă să îi facă pe oameni să nu creadă Cuvântul lui Dumnezeu.

Ascultați-mă cu atenție, voi ostași ai crucii: dacă nu credeți un singur Cuvânt din Biblia scrisă a lui Dumnezeu sunteți dezarmați!

Crezi aceasta, scumpo? Sunteți dezarmați! Vă predați. Oh, molatecilor, puneți-vă toată armătura lui Dumnezeu! Amin! Noi suntem într-o bătălie. Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul, dar cuvântul oricărui om este o minciună. Vedeți?

Dar dacă reușește să vă facă să priviți la lucrurile lui, sunteți dezarmați. La câte lucruri a trebuit să privească Eva? La unul singur și a fost dezarmată chiar atunci.

Ce a făcut diavolul? Prin mintea ei a intrat în duhul ei și a pervertit-o. Este adevărat? Ea a fost pervertită din clipa când a fost dezarmată, adică din clipa când nu a crezut Cuvântul lui Dumnezeu. În ordine. Acum cunoaștem tactica Satanei.

Ostașilor lui Dumnezeu li se poruncește să-și pună toată armătura Lui. Este adevărat? Dacă vreți să vă notați textele la care mă refer, le găsiți în Efeseni 6.10-13. Vedeți? Noi am citit deja aceste cuvinte pentru că sunt din textul predicii. În ordine.

Deci trebuie să avem toată armătura lui Dumnezeu. Haideți să ne oprim numai puțin ca să vedem care este armătura lui Dumnezeu. Să începem cu versetul 10. Fiți atenți, fiindcă vom vedea imediat care este armătura completă a lui Dumnezeu.

„Încolo, fraților....”

Eu voi pleca în curând, dar nici nu aș vrea să vă învăț prea multe astăzi. Aș putea lăsa ceva pentru un alt mesaj.

Zilele trecute am avut un vis pe care l-am purtat tot timpul în minte. Aș putea să vi-l spun și vouă.

După ce Dumnezeu mi-a dat tălmăcirea, am văzut că mă pregătesc să traversez o apă mare ca să merg în lucrarea misionară. În față eram eu, soția mea și George Smith. Câți dintre voi îl cunosc? Fiul lui este polițist aici în oraș, dar sărmanul George este un alcoolic.

Mai demult, el a fost unul dintre cei mai buni luptători. M-a antrenat și pe mine înainte ca să plec la YMCA (un club sportiv). Era un luptător foarte iute, lupta la categoria semimijlocie (145 de livre) și m-a antrenat și pe mine. Prietenii îl porecleau: „Sase secunde”. Deci în visul meu l-am văzut pe „Șase secunde” (este un vis nu o vedenie); împotriva lui a venit un bărbat tânăr și au început să se lupte. George are cam cincizeci și doi sau cincizeci și opt de ani, dar nici unul dintre tineri nu puteau nici măcar să-l atingă, pentru că în câteva secunde îi trântea la podea.

„Ce ciudat!” mi-am zis eu. Apoi pentru că mă gândeam că soția mea este cu mine, am zis: „Știi, Meda, acesta a fost antrenorul meu. Datorită antrenamentelor lui am

câștigat cincizprezece concursuri profesionale, dar după aceea m-am lăsat pentru că am început să predic Evanghelia.”

Și în vis trebuia să traversez o apă, dar pentru aceasta aveam nevoie de o barcă cu motor. Când am privit în jur, am văzut că doi dintre frații mei se pregăteau să mă urmeze într-o canoe.

„Nu puteți veni cu mine! Trebuie să plec singur!” le-am strigat eu.

Barcagiul a venit la mine și mi-a spus: „Acea este barca ta!” Era o canoe albă din plastic. Dar eu am zis: „Oh, nu! Nu aceea!”

„Bine, dar poți atinge cincizeci de mile la oră cu ea”, a continuat el.

„Trebuie să traversez pe acolo!” am spus eu.

„Păi, du-te cu băieții aceștia!”

„Ei nu sunt barcagii și nu cunosc bine meseria aceasta. Sunt doar entuziasmați, dar nu pot lansa barca și riscă să se înece dacă încearcă să treacă.”

„Poți avea încredere,” mi-a spus el.

„Ascultă”, i-am răspuns, „eu mă pricep mai bine decât ei la bărci și să știi că nu aș încerca să lansez la apă o asemenea barcă (o canoe din plastic). Ca să traversez apa acesta am nevoie de o barcă cu motor; este nevoie de o barcă mai mare și mai rezistentă.”

Atunci barcagiul s-a dus la unul dintre cei doi și l-a întrebat: „Ești barcagiu?”

„Da”, a răspuns acesta.

„Nu-i adevărat!” am zis eu.

Atunci barcagiul s-a întors spre mine și mi-a zis: „Am să-ți spun eu ce trebuie să faci. Ei te iubesc și te cred, dar dacă vei încerca să treci apa cu o barcă cu motor, vor încerca să te urmeze cu acea canoe și se vor îneca.”

Înțelegeți? „Ei nu te pot urma.”

„Atunci ce trebuie să fac?”

„Du-te înapoi. În toată țara este un singur depozit. Du-te și adună în el provizii din belșug, iar ei vor rămâne aici.

Vor sta aici, în timpul cât vei fi plecat, dar trebuie să aduci înăuntru provizii.”

Eu m-am dus și am comandat tot felul de legume: varză, ridichi, salată, sfeclă, etc. și le-am clădit în acel depozit. Apoi m-am trezit.

Când m-am trezit nu știam ce înseamnă are acel vis, dar acum știu. Înțelegeți? Prieteni, acum noi așezăm proviziile înăuntru. Aceasta este o viață în care trebuie să umblați singuri.

Leo, cred că îți amintești visul pe care l-ai avut când ai venit pentru prima dată în locul acesta. Mă refer la acea piramidă. Tu voiai să urci, dar eu ți-am spus: „Leo, nici un om nu poate ajunge acolo sus. Dumnezeu trebuie să-l pună acolo. Tu ai urcat până unde se putea. Mai sus nu poți veni. Du-te înapoi și spune-le oamenilor că acest Mesaj vine de la Dumnezeu.” Vedeți?

Poate cineva spune: „Păi, de ce mergi afară cu oamenii aceia: cu trinitarienii, cu unitarienii? De ce te unești cu ei?”

Pentru că sunt ai mei. Nu contează ce au făcut, ei sunt ai mei. Ei sunt amvonul meu.”

Când Israelul a păcătuit, Dumnezeu i-a spus lui Moise: „...*lasă-Mă, mânia Mea are să se aprindă împotriva lor; și-i voi mistui; dar pe tine te voi face strămoșul unui neam mare.*” (Exod 32.10). Dar Moise s-a pus în cale și a spus: „Înainte ca să-i omori pe ei, omoară-mă pe mine!”

Nu contează ce au făcut, eu sunt trimis la ei. Dumnezeu trimite Lumina ca să strălucească în întuneric, nu unde este lumină. Lumina îndepărtează întunericul și tu trebuie să vii cu oamenii și să stai cu ei indiferent cum au fost.

Israelul era atât de rătăcit că nu se putea mai tare. Abaterea lor a mers până acolo încât Dumnezeu a renunțat la ei, dar Moise a mijlocit pentru ei. Eu m-am întrebat de multe ori de ce a făcut aceasta, dar nu Moise făcea aceasta, ci Duhul lui Hristos în Moise. Înțelegeți? Noi toți suntem greșiți, dar El a purtat vina păcatelor noastre; a luat locul nostru.

Nu contează cât este de rătăcit cineva, noi să nu rupem părtășia și să nu ne

despărțim cât timp putem câștiga un suflet. Să mergem „*înțelepți ca șarpele și nevinovați ca porumbelul*” și să încercăm să-l câștigăm pentru Hristos.

Ceea ce vă vorbesc în dimineața aceasta este o Hrană ce trebuie depozitată ca să aveți ce mânca în zilele care vor urma. Luați această Hrană pe benzi magnetice, iar când plecați de aici, așezați-vă și ascultați-o încă o dată. Poate că atunci când voi fi departe de voi ,vă vor folosi. Veți sta în camera voastră și le veți asculta. Înțelegeți? Aceasta este Hrana care trebuie depozitată.

Eu nu știu unde voi pleca, dar El știe încotro îmi va călăuzi pașii, de aceea, fac un singur lucru: Îl urmez.

Ce a spus Pavel aici? Efeseni 6.10-12:

„Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.

Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.

Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinericul acestui veac, împotriva duhurilor răutății...”

Cine stăpânește lumea? Satana. Desigur. Al cui este păcatul din jurul nostru, ale cui sunt guvernele și toate lucrurile acestei lumi? Ale Satanei. Așa spune Scriptura. Satana controlează Statele Unite; Satana stăpânește Germania; el stăpânește peste toate națiunile din lume. Orice împărăție de pe pământ este guvernată de Satana. El va face aceasta până va fi așezată Împărăția lui Dumnezeu. Eu nu vreau să spun că toți guvernării sunt stăpâniți de Satana, deoarece sunt și oameni evlavioși în funcții guvernamentale.

În mijlocul nostru se află astfel de bărbați. Este vorba de fratele Arganbright, care a fost diplomat la cinci președinți. Și fratele Rowe este un om minunat. El se va afla în mijlocul nostru în a doua parte a lunii aprilie. Fratele Neville spune că acest bărbat poate vorbi foarte bine opt limbi, dar când a primit Duhul Sfânt, a mărturisit că nu a putut exprima în nici una din ele ceea ce ar fi dorit, la Adunarea lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu i-a dat o limbă nouă cu care să I se poată adresa și pe care nu a fost nevoie s-o învețe. În ordine.

„...duhurile răutății care sunt în locurile cerești.” (v. 12).

1. 13: „De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea, și să rămâneți în picioare după ce veți fi biruit totul.

Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii.”

Ce este adevărul? Cuvântul lui Dumnezeu: „Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul.” (Ioan 17.17).

„...având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei.

Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței, cu care veți putea stinge săgețile arzătoare ale celui rău.

Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului care este Cuvântul lui Dumnezeu.”

La ce vă folosește coiful? Ce este el? O protecție. Din ce este făcut coiful? Din bronz. Bronzul nu poate fi călit. Ce simbolizează acest coif? Mântuirea. Cunoștința că „vindecarea mea vine de la Domnul; mântuirea mea vine de la Dumnezeu; cunoștința mea vine din Cuvântul lui Dumnezeu.” Cunoștința mea nu este o părere a bisericii, ci Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Acolo sunteți. Puneți peste această cunoștință protecția, coiful mântuirii, al eliberării, apoi mărșăluiți înainte.

Vedeți, aceasta trebuie să facem noi.

Acum priviți oștirea Satanei. Oștirea Satanei aduce boli deoarece conducătorul ei este un distrugător. Împărăția lui este stăpânită de boli, moarte, tristețe, tulburări și îngrijorare, dar Împărăția lui Dumnezeu este Viață, bucurie, credință, pace. Înțelegeți?

Acestea sunt cele două mari puteri care se luptă una cu cealaltă. Ele sunt în luptă chiar și acum, în această clădire. Ele se luptă în fiecare zi cu voi. Satana pune pe urmele voastre toate forțele lui și vă urmărește în fiecare clipă, dar Dumnezeu v-a îmbrăcat în armătura Lui și v-a încins cu Cuvântul Adevărului în jurul coapselor. Glorie!

Predicatorule, de aceasta ai tu nevoie: de coiful mântuirii, de scutul credinței și de Sabia Duhului pe care o ții cu putere în mână. Apoi să spui: „Satană, vin să te întâlnesc! Tu vii să mă întâmpini în numele științei, al culturii, al unei organizații, etc., dar eu vin în Numele Domnului Dumnezeului lui Israel! Trebuie să pleci pentru că vin în Numele Domnului!”

Nici chiar moartea nu-ți poate sta împotriva pentru că Sabia ta o străpunge și pe ea. Acesta-i adevărul.

Oștirea Satanei aduce bolile, dar oștirea lui Dumnezeu este însărcinată să le alunge! Amin. Aici sunteți! De câte ori Satana reușește să arunce ceva împotriva voastră, oștirea lui Dumnezeu vine și îl alungă. Amin. Ce face Dumnezeu? Îl aruncă pe Satan afară. Satana și-a folosit oștirea ca să sădească neîncredere în Cuvântul lui Dumnezeu. Care este planul lui? Să-și întemeieze o împărăție mai bună decât Împărăția lui Mihail. Dar Dumnezeu îl aruncă afară.

Planul lui Dumnezeu este să alunge răul; să îndepărteze rațiunea, superstițiile, oboseala, bolile, păcatul. Amin. Voi sunteți deasupra tuturor acestor lucruri pentru că ați fost înviați în Hristos și stați în locurile cerești împreună cu El, astfel că toate duhurile sunt sub picioarele voastre.

El nu mai poate face nimic pentru că sunteți morți! Viața voastră este ascunsă. Față de ce sunteți morți? Față de simțurile voastre; față de conștiința voastră; față de rațiunea voastră. Da, sunteți morți față de toate aceste lucruri. Mai mult, sunteți îngropați în Numele lui Isus Hristos și înviați cu El. De aceea, sunteți oriunde este El.

Ce s-ar întâmpla dacă vreun îndoielnic, vreun necredincios, ar ajunge în ceruri? Dumnezeu l-ar da afară. Dar ce le-a spus El ostașilor care au înviat în Hristos? „Când Satana vine pe aici, să-l dați afară! Scoateți-l afară!”

După ce și-a pregătit oștirea, Isus i-a dat următoarea însărcinare: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*

Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

Vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.” (Marcu 16.15-18).

„Înainte, ostași creștini,

În marș ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergeți numai înainte.”

„Eu sunt răstignit împreună cu El, cu Hristos, și trăiesc...dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine...” (Galateni 2.20).

Lăsați Cuvântul să meargă înainte! Astfel, Dumnezeu va croi, cu Sabia cu două tăișuri, calea pe care trebuie să mergeți. El va mutila vrăjmașul. Nu-i de mirare că atunci când Grant a luat Richmondul, o femeie a spus prin inspirație:

„Ochii mei au văzut slava venirii Domnului.

El calcă strugurii în teasc,

El a dezlegat fulgerul credincios,

Sabia Lui iute.

Trupele Lui mărșăluiesc înainte. Amin.”

Cum a cucerit Grant, Richmondul? A venit pur și simplu și l-a ocupat. Amin.

Așa cuceresc și ostașii lui Dumnezeu porțile păcatului și bolile - ei vin și totul le aparține. Amin. În felul acesta biruiesc necredința, teama și alte lucruri. Când se ridică un astfel de duh, ei îl taie jos și-l înlătură din cale. Oh, Doamne, aceasta este!

Dumnezeu îl alungă pe Satan, îl scoate afară așa cum l-a alungat și din cer. Marele nostru Conducător ne-a arătat cum a făcut aceasta.

Roy Roberson, fratele Funk și toți veteranii de război prezenți în locul acesta știu ce înseamnă să ai un conducător adevărat.

Îmi amintesc că odată a fost un incendiu, s-a aprins casa lui Fowle. Pompierii din Jeffersonville au venit repede, dar ei nu erau oameni instruiți. Conducătorul lor alerga în toate părțile și striga: „Aruncă puțină apă aici!” „Aruncă puțină apă dincolo...” Ei aveau un furtun mic prin care apa curgea încet, fără presiune. Nu puteau face nimic pentru a salva casa lui Fowle, care ardea. Atunci au sosit pompierii de la Louisville, care erau instruiți în stingerea incendiilor. Oh, cum au sunat sirenele când au venit!

Frate, când mașinile lor s-au oprit, cine a coborât primul? Comandantul. Când scara a fost ridicată la etaj, cine a lovit primul fereastra cu ciocanul? Comandantul. Ce a făcut apoi? A privit în urmă spre soldați și a strigat: „Urmați-mă!” și focul a fost stins în câteva minute.

De ce? Pentru că acolo era un comandant. El nu era un căpitan nepăsător, care să spună: „Aruncă puțină apă aici! Încearcă și dincolo!” ci a strigat: „Urmați-mă, băieți!” Amin. El a deschis calea! Le-a arătat cum să procedeze.

Privindu-i, mă gândeam: „Pompierii aceștia instruiți au stins focul în numai câteva minute.” De ce? Pentru că aveau un căpitan care știa cum trebuie să procedeze.

Frate, vorbește cât vrei despre denomițiunea ta, despre doctrina ta făcută de oameni! Joacă-te cu aceasta! Eu am însă călăuzirea Conducătorului suprem care mi-a spus ce trebuie să fac.

Poate zici: „Păi, dacă aș simți ceva...”

Oh, nu aceasta contează! Exemplul nostru este Comandantul nostru, iar în Luca 4.1-13 vedem poziția pe care trebuie s-o aibă fiecare ostaș al lui în fața Satanei:

„Isus plin de Duhul Sfânt, S-a întors de la Iordan și a fost dus de Duhul în pustie, unde a fost ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. N-a mâncat nimic în zilele acelea; și după ce au trecut acele zile, a flămânzit.

Diavolul l-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește pietrei acesteia să se facă pâine.”

Isus i-a răspuns: „Este scris: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”

Diavolul l-a suit pe un munte înalt, l-a arătat într-o clipă toate împărățiile pământului

Și l-a zis: „Ție îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății: căci mie îmi este dată și o dau oricui voiesc.

Dacă Tu Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.”

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Este scris: „Să te închini

Domnului Dumnezeuului tău, și numai Lui să-i slujești!”

Diavolul L-a dus apoi în Ierusalim, L-a așezat pe streașina acoperișului Templului, și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici:

Căci este scris: „El va porunci îngerilor Lui să Te păzească”

Și: „Ei te vor lua de mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.”

Isus i-a răspuns: „S-a spus: „Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău.”

După ce L-a ispitit în toate felurile, diavolul a plecat de la El, până la o vreme.”

Isus nu a spus niciodată să vă faceți o organizație și nici să puneți în fruntea voastră cardinali, episcopi, etc. El nu a spus niciodată așa ceva.

Când Satana L-a întâlnit pe Domnul Isus, I-a zis: „Vezi, Ți s-a făcut foame. Transformă pietrele acestea în pâine și mănâncă.”

Dar Isus a răspuns: „Da, dar este scris...”

Satana I-a spus: „Vino cu mine să îți arăt ceva...”

Dar Isus a răspuns din nou: „Da, dar este scris...”

„Dacă faci asta...” a spus din nou Satana, dar Isus a răspuns: „Este scris...”

Vedeți, Căpetenia noastră a procedat în felul acesta. Cum se poate face aceasta, soră?

Este scris: „Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoșa.”

Este scris: „În Numele Meu vor scoate draci!” (Marcu 16.17-18).

Amin. Ce este aceasta? Este scris!

Aceasta este porunca Comandantului.

Este scris: „...cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată.” (Ioan 5.24).

„Este scris...Este scris...Este scris...” Acestea sunt cuvintele, poruncile Comandantului și ostașii adevărați le urmează întocmai.

Aceasta este calea! Aceasta este tactica prin care este biruit dușmanul.

Ce a făcut El? A pășit în fața marelui „Goliat”. Vedeți? Ne-a dat un exemplu.

Cum a arătat David oștirii lui Israel ce are de făcut? „David” înseamnă „Salvator preaiubit” Înțelegeți? Cum l-a învățat el pe Israel să-l biruiască pe dușman? „Încredeți-vă în Cuvântul Domnului!”

Goliat a înaintat spre el, spunând: „*Te voi ucide, iar carnea ți-o voi da păsărilor cerului și fiarelor câmpului.*” (1 Samuel 17.44).

Dar ce i-a răspuns David?

„Tu vii la mine în numele organizației tale. Ești un om de știință și vii cu sabia ta de paisprezece picioare. Ai coif, iar scutul tău este atât de greu încât nici măcar nu pot să-l mișc dintr-un loc în altul. Ești un soldat instruit și ai o mulțime de grade academice, Ph.D, L.L.D și LDD, dar eu vin în Numele Domnului Dumnezeuului lui Israel și astăzi te voi doborî și îți voi tăia capul!” Amin.

Un copil venea să lupte împotriva unui uriaș. De ce? Pentru că știa pe ce stă. Israelul îl privea tremurând și poate mulți își spuneau: „Oh, sărmanul copil...”

Privindu-l, Goliat i-a zis: „Îți voi arăta eu ce pot face!” și a înaintat spre el.

Dar David avea... Ce? C-r-e-d-i-n-ț-ă în I-S-U-S, adică cinci pietre. (în engleză „credință” este „f-a-i-t-h J-E-S-U-S). Vedeți? Fiecare cuvânt este format din cinci litere.

El a luat una din cele cinci pietricele, a pus-o în praștie, a învârtit-o, iar Duhul Sfânt a luat-o și a dus-o în singurul loc descoperit al filisteanului: în frunte, făcându-l să se prăbușească. Cât de simplu!

Ce a făcut Isus? El le-a spus ucenicilor Săi: „Când veți merge pe câmpul Evangheliei, veți avea de luptat împotriva duhurilor răutății, de aceea, vă voi arăta cum să le biruiți!”

Satana l-a spus Domnului Isus: „Văd că Ți-e foame, așa că Îți voi arăta cum poți obține pâine, spui că ești Fiul lui Dumnezeu, așa că Te provoc să-mi dovedești aceasta! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, transformă pietrele acestea în pâini, și mănâncă-le, doar Ți-e foame. Dacă ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, ai putere să

faci lucrul acesta!”

Dar ce i-a răspuns Isus? *„Este scris: „Omul nu trăiește numai cu pâine...”* Oh, așa a procedat Conducătorul nostru!”

Apoi, Satana L-a luat, L-a dus pe acoperișul Templului și l-a zis: *„Aruncă-Te, căci este scris...”*

Dar Isus i-a răspuns: *„Da, dar mai este scris: „Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău!”*

Vedeți? Cum S-a numit pe Sine? *„Domnul Dumnezeuul tău”*. *„Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău.”*

Oh, Doamne! Ce a făcut El? L-a biruit pe Satana cu Cuvântul lui Dumnezeu. Ce urmărește Satana? Să vă facă să nu credeți Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu uitați: Comandantul nostru ne spune: *„Luați Cuvântul Meu!”* Ce se va întâmpla dacă faceți aceasta? *„În Numele Meu vor scoate draci!”*

Oh, Satana este căpetenia acestor denominațiuni, iar ele încearcă să vă facă să credeți că el are copita despicață și la fel coada. Să nu credeți așa ceva! Oh, fraților, Satana este foarte viclean! Să nu primiți aceste șoapte! Ei încearcă să vă sperie, dar voi știți că Satana nu arată așa. El nu a avut niciodată copita despicață. Satana este un duh, ceea ce înseamnă că nu poate avea copita despicață, cum îl pictează oamenii. Nu, nu! Este însă înțelept și educat. Oh, da! Este și frumos. El și-a împodobit oștirea cu înțelepciune lumească, de aceea, când te întâlnești cu vreun soldat de-al lui trebuie să știi pe ce stai, deoarece acești tipi șlefuiți vin și spun: *„Zilele minunilor au trecut!”*

El nu are copita despicață, ci este șlefuit într-un seminar, adică este deștept. Are multe doctorate: Ph.D, L.L.D, Q.U.S.D, etc. Înțelegeți? Acolo a dobândit el multă șiretenie. Desigur, el este șarpele, cel mai alunecos dintre toate animalele.

El are părul frumos netezit în jos, iar haina nu are nici măcar o cută. Este foarte deștept, foarte viclean. Acesta-i adevărul! Să nu te pui cu el decât dacă știi bine pe ce stai! Acesta-i adevărul.

Dar noi cunoaștem vechea lui tactică. Oh, el încearcă să semene în noi necredința în Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu are copite despicate. Oh, nu!

Dar dacă nu are copite despicate, are altceva. Ce anume? Deșteptăciune, șiretenie, educație și o organizație. Da, el are o oștire...

Am să vă povestesc o întâmplare petrecută în Elveția, atunci când armatele germane au încercat s-o ocupe.

Armata germană era puternică, bine instruită și avea săbii, scuturi și armuri strălucitoare.

Împotriva lor s-a ridicat micuța oștire elvețiană. Cu ce era înarmată? Cu furci, seceri, bâte și pietre. Ei i-au întâmpinat în vale, deoarece sus pe deal erau casele în care-i așteptau soțiile și copilașii lor.

Ce le-au făcut elvețienii acestor cotropitori? Nimic. Dar cu toate acestea au venit să le ia țara.

Vedeți? Elvețienii nu le-au făcut nimic. Ei erau oameni buni, pașnici și aveau o singură dorință: să-și apere căminele, soțiile și copilașii amenințați de dușmani.

Printre ei era și un tânăr numit Arnold von Winkelried.

Armata germană, bine instruită, a reușit să-i încercuiască. Și Arnold i-a întrebat pe camarazii săi: „Ce ne facem? Pretutindeni în jurul nostru sunt puhoaietele dușmane bine instruite.”

Așa face și Satana.

Germanii erau bine instruiți. Sulițele lor erau îndreptate împotriva micuței oștiri elvețieni și pășeau în cadență: „Un, doi! Un, doi!” încercând să-i rupă rândurile și să intre în mijlocul ei ca s-o distrugă.

Oh, erau siguri de biruință pentru că nu aveau nimic altceva de făcut decât să înfigă sulițele lungi în piepturile sărmanilor elvețieni. Da, armata elvețiană era ca și învinsă; nu avea nici o șansă în fața puternicei armate germane.

Dincolo de deal erau casele în care-i așteptau cei dragi. Oh, dacă vor fi învinși, soțiile și ficele lor vor fi violate, iar copilașii uciși. Casele le vor fi arse, iar frumoasa lor țară dusă în robie.

Dar ce s-a întâmplat? Unul dintre bărbații elvețieni a primit o inspirație. Numele lui era Arnold von Winkelried. El le-a spus camarazilor săi: „Bărbați elvețieni, astăzi

voi muri pentru Elveția!” Amin. „Astăzi voi muri pentru Elveția!”

„Ce vrei să faci?” I-au întrebat mirați camarazii săi.

„Voi să faceți un singur lucru: Urmați-mă și fiecare din voi să lupte cu ce are în mână!”

Spunând aceste cuvinte, și-a pus jos parul, a ridicat mâinile spre cer și a strigat cu toată puterea: „Faceți o cale pentru libertate!”, după care a alergat cât a putut de tare spre oștirea dușmană. Când a ajuns în dreptul sulitelor care erau îndreptate spre pieptul lui, a apucat cât a putut de multe cu mâinile și le-a tras în pieptul său. Acesta este felul în care a murit el pentru Elveția.

Înainte să facă aceasta, el le-a spus camarazilor săi: „Acolo sus, dincolo de deal, sunt așteptat de soția și copilașii mei! Oh, îi iubesc, dar astăzi îi voi părăsi pe ei și căsuța pe care tocmai am construit-o, pentru că voi muri pentru Elveția. Îmi voi da viața ca să salvez Elveția.”

Vedeți, el a devenit un erou al poporului elvețian, pentru că de atunci Elveția nu a mai avut nici un război. Sacrificiul aceluia bărbat a dat atât de mult curaj micuței și neinstruitei armate elvețiene, încât i-au biruit pe dușmani și i-au alungat din țară. De atunci nici o altă armată dușmană nu a mai călcat pe teritoriul Elveției cu gândul de a o cuceri. Vedeți? De ce? Datorită sacrificiului aceluia tânăr.

O, frate, într-o zi când necredința, frica, ura, superstițiile, bolile, etc., i-au cuprins din toate părțile pe oameni, pe fiii lui Dumnezeu, dar a venit Unul numit Isus Hristos, care a spus: „În această zi voi muri pentru omenire!”

Acesta-i adevărul.

Ce le-a spus El ostașilor Săi? Urmați-Mă și luptați cu tot ce aveți! Dacă aveți un par, luptați cu parul! Să nu vă fie frică! Dacă aveți o bâță, luptați-vă cu ea! Dacă aveți o piatră, luptați-vă cu piatra! Luptați-vă cu orice aveți!

Da, Comandantul nostru ne spune și astăzi: „Eu am luat Cuvântul lui Dumnezeu și l-am biruit pe diavolul, de aceea, să nu vă temeți de nimic!”

El l-a făcut bucățele prin Cuvânt! Amin.

Oh, dacă aveți un singur Cuvânt, să nu vă temeți! Loviți cu putere: „*Domnul*

Dumnezeul tău care te vindecă...” și el va fi doborât. Urmați-L pe El! Amin. Urmați-L pe Comandant! Da, domnilor, El l-a învins!

Satana cu toate împărățiile lui mari și frumoase, nu are nimic a face cu noi. Acesta-i adevărul. El este și astăzi la fel de șiret. Domnul Isus a spus că *„Fiii veacului acestuia sunt mai înțelepți decât fiii luminii.”* (Luca 16.8).

Vedeți, acum este ceasul bătăliei. Acum știința medicală a intrat în impas, nu poate face nimic împotriva bolii, iar micuța oștire a lui Dumnezeu este prinsă la colț. Dar frate, acum este timpul pentru un „Arnold van Winkelried”.

Este timpul ca un alt bărbat al lui Dumnezeu să vină în față; Este timpul în care trebuie să apară Ilie. Este timpul în care trebuie să se întâmple ceva. O, oștire a Dumnezeului celui viu, închideți mintea! Nu vă opriți nici o clipă ca să vă gândiți la ceea ce vă oferă Satana, pentru că el vă va oferi imediat ceva prin simțurile voastre! Dar țineți minte că Cuvântul lui Dumnezeu nu dă greș niciodată.

Ce a făgăduit Dumnezeu că va face atunci când dușmanul va veni împotriva noastră ca un puhoi? Duhul lui Dumnezeu va ridica un steag de biruință împotriva lui! O, faci și tu parte dintre ei? Da, domnilor!

Ce ne spune Domnul în Iacov 4.7? *„...împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi!”*

Vedeți, nu numai că va pleca undeva departe, ci va fugi. Împotriviți-vă diavolului!

Cum vă puteți împotrivi? Așa cum ne-a învățat Comandantul nostru: Luați Cuvântul lui Dumnezeu! Așa a făcut și El. Amin.

În încheiere vreau să vă mai spun ceva. Poate veți spune: „Cum, acest Satan bătrân este chiar așa de obraznic? Va ataca el un copil?”

Da, el va ataca pe oricine! L-a atacat chiar și pe Domnul Isus Hristos. Satan a pregătit trei atacuri puternice împotriva Domnului. Ați știut aceasta? Satan nu l-a atacat numai o dată.

Pe voi vă poate ataca cu o boală. După ce face aceasta, tot el vine și vă spune: „O, dar zilele minunilor au trecut! Nu poți fi vindecat în felul acesta, nu ai nici o șansă!”

Dar el vă minte și voi știți aceasta.

El L-a atacat chiar și pe Isus de trei ori. Da, L-a atacat de trei ori încercând să sădească în inima Lui necredința în Cuvântul lui Dumnezeu. O, dar Isus era Cuvântul! Desigur.

Satana nu a crezut aceasta. Ce l-a spus el? „*Dacă ești...*” *Dacă ești...*” *Dacă ești...*” Aici vine atacul năprasnic al dușmanului. Da, aici vine el: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu fă o minune. Lasă-mă să văd că ești în stare să faci numai una!”

Frate, nu uita că în toate cele trei atacuri el a spus la fel: „Dacă ești...” „Dacă ești...” „Dacă ești...”

Dar ce a răspuns Isus? Isus era Cuvântul lui Dumnezeu; El era Cuvântul, ceea ce înseamnă că Satan a atacat Cuvântul. Glorie!

O, acum mă simt cu adevărat bine! Isus este Cuvântul.

Ioan 1.1-14: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*

Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit...”

Isus era Cuvântul. Ce a făcut El? L-a tăiat în bucăți. Oh, Doamne! Oh, Doamne! Ce a făcut Isus? El era Cuvântul făcut trup. Și Cuvântul l-a biruit pe Satan în toate cele trei atacuri sălbatice pe care le-a declanșat împotriva Lui. Cuvintele Satanei au trecut pe lângă Isus și s-au spulberat așa cum sunt spulberate paietele de un vânt puternic, apoi, Isus Cuvântul S-a întors spre el și l-a făcut bucățele. Aleluia! Glorie! Cuvântul l-a făcut bucățele; adică l-a învins prin Cuvânt.

Vedeți atacul Satanei? Priviți. Ascultați cu atenție căci ne apropiem de încheiere.

Ce încearcă Satana să obțină prin atacul lui? Necredința în Cuvântul lui Dumnezeu; acesta este scopul lui.

Puteți vedea acum care este cea mai mare bătălie care s-a dat vreodată? Există numai două puteri: Dumnezeu și Satana.

Care este arma Satanei împotriva voastră? Necredința. Prin ea încearcă să vă facă să nu mai aveți încredere în Arma voastră. El vă dezarmează.

Să stăm acum liniștiți și să ascultăm.

Dacă reușește să vă facă să nu credeți în Arma voastră; dacă reușește să vă facă să credeți că Arma voastră nu este destul de tare, vă va dezarma. O, frate Neville, nădejdea mea este că tu nu vei face niciodată așa ceva! Dar dacă reușește să vă facă să nu mai aveți încredere în Arma voastră, vă dezarmează. Dacă lăsați Arma jos, sunteți învinși. Țineți Arma sus! Nu cumva s-o lăsați jos! El vine cu necredința, dar voi să nu o primiți!

Vreau să vă mai spun încă ceva.

De ce vă tot certați, voi studenți ai Bibliei, de ce strigați și faceți tot felul de aluzii la Rusia? M-ați auzit spunând vreodată să vă faceți adăposturi de apărare împotriva bombelor? De ce vă tot certați cu privire la Rusia? Rusia nu este nimic. Ei nu vor câștiga războaie și nici nu vor cuceri lumea. Comunismul nu va cuceri niciodată lumea, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu nu poate greși.

Ascultați cu atenție ce vă spun acum! Cuvintele mele se îndreaptă spre toți cei ce vor asculta aceste benzi. Indiferent ce mi se întâmplă mie, voi să credeți aceasta. Rusia, comunismul, nu vor cuceri nimic. Dumnezeu nu poate greși: catolicismul va cuceri lumea.

Priviți vedenia lui Daniel: aceea este Cuvântul lui Dumnezeu.

Daniel 2.31-45: „O, împărate Nebucadnețar, tu (Babilonul) ești capul de aur.

După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta – pieptul și brațele de argint, adică împărăția medo-persană.

Apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă” – împărăția greacă, condusă de Alexandru Macedon.

Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul.” Vedeți? Este vorba de împărăția romană. Aici nu este vorba de comunism, pentru că Roma a cucerit lumea.

Isus Hristos S-a născut într-o vreme când Israelul era sub ocupație romană. Romanii sunt aceia care L-au ucis.

La fel se întâmplă și la a doua Sa venire. Mesajul Lui este prigonit de curva cea mare, care este mama tuturor denominațiilor. Atunci când va veni a doua oară, El va șterge Imperiul roman, ceea ce evreii au așteptat întotdeauna. Ierarhia catolică se ridică chiar acum și face o confederație a tuturor bisericilor, o organizație

mondială numită Consiliul Mondial al Bisericilor. Vedeți, nu Rusia face aceasta, ci Roma. Aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Arătați-mi un singur loc în Scriptură care arată că o altă putere sau comunismul vor stăpâni lumea. Nu veți găsi pentru că Biblia vorbește despre o singură putere și aceasta este Roma.

Cine a luat stăpânirea după Nebucadnețar? Nu au fost medo-persanii? Ba da. Nu au urmat grecii? Ba da. Și nu a preluat apoi Roma toată puterea? Ba da. Nu s-a rupt apoi această putere în două? Imperiul de Est și cel de Vest? Și nu a arătat Domnul că această împărăție este parte de fier și parte de lut? Observați dacă nu este așa. Eisenhower, care înseamnă „Fier” (din partea americanilor) s-a întâlnit cu Hrusciiov, care înseamnă „lut” (din partea rușilor) și la un moment dat, Hrusciiov și-a scos pantoful și a lovit cu el masa. Este adevărat? Ce voia să arate prin aceasta? Ce se petrece astăzi cu omenirea?

Unde a ajuns credința? Credeți că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul? Ce se întâmplă cu predicatorii? Priviți-i! Fiecare predicator se ridică și protestează împotriva comunismului. Oh, dar comunismul nu este nimic! Satana își face lucrarea chiar sub nasul vostru și voi nu vedeți nimic! Pericolul este catolicismul, Roma, care este mama denominațiunilor. Biblia spune că ea este o curvă, ba mai mult, că are fiice și că aceste fiice au curvit și ele. Cum? Împotriva Cuvântului lui Dumnezeu.

Ostași ai lui Hristos, luați Cuvântul și țineți-L sus! Rămâneți în Cuvânt!

Într-o zi, eu voi pleca din această lume, dar Cuvântul pe care vi l-am spus nu va trece. Voi, tinerii de astăzi, veți putea vedea cu ochii voștri împlinirea acestor cuvinte! Acesta este adevărul.

Cred că ați ascultat și voi știrile din dimineața aceasta: doamna Kenedy va face o vizită la papa. Vedeți? Acolo este căpetenia religiilor. Poate duminica viitoare mă voi opri mai mult la aceste lucruri.

Vedeți? Nu vă temeți de Rusia pentru că ea este numai o pietricică de pe plajă. Nu vă temeți de comunism, ci priviți cu atenție unirea catolicilor cu protestanții.

Biblia nu spune nicăieri că Rusia, comunismul, va stăpâni lumea, și eu rămân credincios Cuvântului, orice vor spune oamenii.

Catolicismul va stăpâni lumea și catolicismul este „mama tuturor organizațiilor”. De ce? Pentru că nu a existat nici o organizație până la Roma – ea a fost prima organizație – și toate celelalte pe care le cunoaștem astăzi, au ieșit din ea. Biblia o numește „mama curvelor”. Aș putea să vă vorbesc o jumătate de zi despre aceasta, dar voi merge mai departe.

Oh, dușmanul vă atacă! „Ascultă ce-ți spun: Ar fi mai bine pentru tine dacă ai adera la organizația noastră...” Ce veți face? Dați înapoi? Faceți compromis? Nu uitați: un soldat adevărat nu cedează și nu dă niciodată înapoi! Nu, domnilor. Dar ce vom face? O, îndepărtați gândirea voastră și primiți în inimile voastre gândul care era în Hristos.

Care a fost gândul Lui? Să stea cu Cuvântul! El a stat cu Cuvântul Tatălui și l-a biruit pe vrăjmaș de fiecare dată.

Acum întrebarea este: Ce veți face când vă atacă vrăjmașul și vă spune că trebuie să faceți asta sau cealaltă? Rămâneți cu Cuvântul! Ce este Cuvântul? Biblia spune că *„Cuvântul este Dumnezeu”*. Vedeți? Și ce spune Cuvântul? *„Luați coiful mântuirii și sabia Duhului.”* Ce este Sabia Duhului? Cuvântul lui Dumnezeu. Ce folosește Duhul în lupta împotriva vrăjmașului? Folosește cumva simțurile voastre? Nu. Folosește senzațiile? Nu. Dar ce folosește? Sabia, adică Cuvântul lui Dumnezeu. Glorie lui Dumnezeu.

Deci cu ce se luptă Duhul? Cu Sabia, Cuvântul. Da, Duhul folosește în luptă Cuvântul lui Dumnezeu. (Adunarea spune: „Cuvântul!”).

Duhul lui Dumnezeu pășește în fața Satanei și îi spune: „Este scris!” Amin. „Este scris!” iar Satana cedează, este biruit. Amin.

Ce trebuie să facem noi? Să luăm Sabia, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Cu ce trebuie s-o mânuim? Cu o mână credincioasă, cu o inimă plină de credință. Așa trebuie mânăuită această Sabie cu două tășuri.

Ce spune Biblia despre Ea? Evrei 4.12: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri; pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”*

Ce vei face, frate? Ia Cuvântul lui Dumnezeu, ia Duhul Lui în inima ta. Lasă-L să-ți

deschidă mintea și spune: „Cuvântul Tău este adevărul.” (Fă și tu aceasta, soră!).

„Doamne, Cuvântul Tău este adevărul, de aceea, nu voi mai da atenție nici unui simț sau senzații. Mă opresc din căile mele și dau afară din inima mea orice îndoială, orice întrebare sau necredință; pun deoparte toate simțămintele pe care le-am avut cândva, toate bolile pe care le-am avut înainte; tot ce m-a stăpânit înainte. Dau totul afară și Te primesc pe Tine. Oh, vino în inima mea, Doamne! Tu mi-ai dat libertatea să aleg și Te-am ales pe Tine. Tu ai spus: „Tu ești fiul Meu...” De aceea, îmi deschid inima și mintea și Îți spun: „Vino înăuntru, Doamne Isuse!”

Fă aceasta, frate, apoi pune mâna pe Sabia Duhului: „Așa vorbește Domnul!” da, strigă aceasta cu credință, apoi străpunge dușmanul care stă în fața ta. Aceasta este!

Străpunge-! Taie jos toate duhurile care te-au robit în trecut și care te-au făcut să te simți un... Taie-le jos cu Cuvântul Domnului.

„Tăria mea este Domnul, de aceea, dă-te la o parte din calea mea!” Spune aceasta, apoi lovește-! Taie-l cu Cuvântul!

Indiferent că este vorba de un duh, de o boală, de îndoială, orice ar fi ia Cuvântul, Sabia Duhului, și străpunge-l, iar dacă vezi că nu se clintește la prima lovitură, nu te opri ci lovește-l din nou și iar și iar până când se prăbușește. Lovește-l până cade!

Privește la puișorul de vultur sau la orice pui de pasăre. El ciocănește coaja de ou până face o spărtură în ea, dar nu se oprește acolo ci continuă să lovească până își face loc să iasă afară.

O, lovește și tu coaja aceea veche, care este boala ta! Străpunge-o și fă-ți loc să treci mai departe. Du-te înainte și spune: „Aleluia! Unde este următorul?” Amin. Așa procedează un soldat adevărat. Da, așa procedează orice ostaș al crucii. Da, domnilor!

Doboară toți dușmanii! De ce? Pentru că noi suntem Sămânța Împărătească hotărâtă mai dinainte a lui Avraam.

Atunci când Avraam a înfruntat tot ce nu era de la Dumnezeu, tot ce era împotriva Cuvântului Său, și-a croit cale drept înainte, trecând peste toate obstacolele care i s-au ridicat în față.

Ce-i spunea Satana?

„O, soția ta este prea bătrână!”

Ce a făcut Avraam? L-a străpuns și l-a îndepărtat din drumul lui!

„Tu nu poți face aceasta...”, a continuat Satana, „iar pe cealaltă nici atâta!”

Avraam a luat însă Sabia și l-a tăiat din calea sa. A lovit toate duhurile și a mers mai departe întrebând: „Doamne, unde este următorul?”

Ce i-a spus Domnul? „Du-te acolo sus și ridică un altar, apoi adu-Mi o jertfă!”

Imediat a venit și Satana și a zis: „Ceea ce faci, nu este corect!”

Dar Avraam a răspuns: „Eu voi sta chiar aici! Eliberează-mi drumul!”

Lot i-a zis: „Mai bine vino în vale. Acolo ne vom distra bine. Avem și o organizație, iar soția mea este președinta societății culturale din oraș. Vino, Avraame, vino și tu în vale!”

Sara i-a zis: „Avraam...”

„Taci, Sara! Rămâi pe loc! Nu voi pleca nicăieri pentru că aici m-a așezat Dumnezeu! Acesta este locul pe care mi l-a dat El.”

„Toți salutați puterea Numelui lui Isus

Îngerii să l se închine

Și să-l aducă cununa împărătească.

Pe Hristos, Stânca neclintită stau eu

În rest totul este numai nisip mișcător.”

Moartea este nisip mișcător, dar eu stau pe Hristos, Stânca neclintită. Noi suntem Sămânța Împărătească a lui Avraam, Sămânța Împărătească.

Regele Angliei are o armată personală: aceasta este armata regală.

Sămânța împărătească a lui Hristos este Biserica umplută cu Duhul Sfânt. Cine? Sămânța Împărătească. Cum este umplută cu Duhul Lui? Prin senzații? Nu, prin

făgăduința lui Dumnezeu. Ea stă pe Cuvântul lui Dumnezeu și își croiește drum peste orice obstacol. Da, Ea merge înainte strigând: Aleluia!”

Chiar dacă vine moartea și vă spune: „Acum te voi birui!” Să nu vă temeți ci să spuneți: „Predă-te lordanule, pentru că eu merg Dincolo!” Nu vă opriți ci loviți cu toată puterea! Mergeți înainte spre Țara făgăduită! Amin.

Ce urmează? După ce bătălia este câștigată sfinții sosesc Acasă mărșăluind (închei imediat).

Vreau să vă întreb ceva: Ce s-a întâmplat când Hitler a invadat Franța? Cerul era întunecat din cauza avioanelor. După victorie, soldații germani i-au prezentat onorul în pas de defilare. De ce? Pentru că sărbătoreau victoria.

Dar ce s-a întâmplat când Germania a fost învinsă de armatele aliate? Berlinul a fost bombardat până n-a mai rămas nimic din el (doar ruine). Ce au făcut soldații ruși? Era rândul lor să sărbătorească victoria. Ei erau plini de bucurie pentru că dușmanul fusese învins. Îmi amintesc că atunci când am auzit că s-a terminat războiul, am fost atât de bucuroși că umblam pe străzi strigând și sărind de bucurie, iar când eroii noștri s-au întors din război, i-am întâmpinat cu cântece și cu strigăte de bucurie.

Unii dintre soldați erau grav răniți; mulți dintre ei fiind coborâți de pe vapoare pe târgi. Îmi amintesc că toți erau astfel duși încât să vadă Statuia Libertății. O, și toți acei eroi erau cu ochii plini de lacrimi de bucurie pentru că puteau să privească încă o dată Statuia Libertății. Erau plecați de patru ani și luptaseră cu convingerea că soțiile, mamele, tații și copiii lor îi așteaptă în spatele statuii Libertății. Pentru aceasta au luptat ei. Oh, sirenele sunau, oamenii plângeau și fanfara cânta atunci când eroii au coborât de pe vapoare mărșăluind. Dar acesta este un lucru minor pe lângă ceea ce se va întâmpla când oștirea lui Hristos va intra în Împărăția lui Dumnezeu.

Odată, după ce a câștigat o bătălie grea, Cezar a spus că vrea să intre în Roma alături de cel mai viteaz războinic al său. Așa voia să celebreze triumful împotriva dușmanului. Ce a urmat? Fiecare ofițer și-a pregătit uniforma, și-a aranjat penele coifului și și-a lustruit scutul, după care au început să defileze încoace și încolo. Voi știți cum defilează soldații.

După un timp, a apărut un tânăr micuț, plin de cicatrice. A privit o clipă spre acei

ofițeri, apoi a dat să treacă mai departe. Dar a fost observat de Cezar, care l-a strigat și i-a zis: „Vino aici!” O, el nu avea nici măcar uniformă.

Cezar l-a întrebat: „Unde ai primit aceste cicatrice?”

„În luptă”, a răspuns soldatul.

„Vino aici, fiindcă tu ești omul care vreau să stea lângă mine!”

De ce? Pentru că cicatricile lui erau dovada că a fost în luptă.

Oh, Dumnezeu să aibă milă de omul care poate să-și taie chiar și mâna ca să fie plăcut Împăratului. Eu vreau să fiu rănit în luptă. Ce a spus Pavel? *„Eu port semnele Domnului Isus pe trupul meu!”* (Galateni 6,17).

Într-o zi va veni marele nostru Comandant, iar atunci când El, Cel care ne-a îmbrăcat în armura lui Dumnezeu, care ne-a dat Duhul Său ca să ne călăuzească și Cuvântul cu care să luptăm împotriva dușmanului, doresc să fiu luat în carul Său și să intru alături de El pe străzile gloriei. Voi nu doriți aceasta?

O, la braț cu soția mea, voi privi în jur și voi vedea frații și surorile mele, alături de care vom merge prin Paradisul pregătit de Dumnezeu pentru noi, iar îngerii lui Dumnezeu vor cânta și se vor bucura pentru că sosește Acasă oștirea de eroi a lui Hristos.

Atunci vom celebra biruința Împăratului nostru.

O, când se va sfârși bătălia, vom primi cununa! O, Doamne! O, soldați ai crucii, în dimineața aceasta sunteți chemați să luați Sabia Duhului și s-o mânuiți cu braț credincios!

Cum este aceasta, soră? Ești gata? Scoate Sabia și spune: „Dumnezeule, mie nu-mi pasă ce spune Satan, nu-mi pasă ce spun simțurile mele pentru că eu cred! Da, eu cred, Doamne!”

După cum v-am spus ieri, cu câteva adunări în urmă a venit un bărbat care ne-a povestit un vis. Spunea că Satana era foarte mic, dar a alergat spre el zicând: „Bau!” Când l-a văzut, fratele s-a dat un pas înapoi. „Bau!” și Satana a devenit mai mare. Când s-a dat încă un pas în spate, Satana a devenit și mai mare. Și tot așa până când a devenit atât de mare încât acum putea să-l biruiască pe fratele. Dar

fratele știa că trebuie să se lupte cu el și a căutat o armă. A ridicat Biblia, iar Satana a spus: „Bau!”, dar fratele a strigat și el „Bau!” și acum era rândul Satanei să facă un pas înapoi. Deodată a devenit tot mai mic, tot mai mic, până a fost biruit de tot. Cum? Cu Cuvântul.

Tu ești un ostaș al lui Hristos, nu-i așa, soră? Ia Sabia, Cuvântul, și spune: „Este scris! Amin. Nu voi muri, ci voi trăi, și în tot restul vieții mele voi sta aici, în această adunare și Îl voi lăuda pe Domnul pentru bunătatea Lui.”

Credeți aceasta, sfinților? (Adunarea spune: „Amin!”).

Să ne plecăm capetele.

Oh, Doamne Dumnezeule, Creatorul cerului și al pământului, lasă să se cunoască și astăzi că Tu ești încă Dumnezeu! Nu contează cât de mult predic eu și nici cât de frumos, pentru că numai dacă spui Tu un Cuvânt avem legitimarea.

Batistele acestea care sunt puse în fața mea, reprezintă oameni bolnavi. Tată ceresc, Te rog să lași ca binecuvântarea și puterea Ta să se odihnească peste fiecare din ele, când îmi voi pune mâinile peste ele. Dumnezeule, Te rog în Numele lui Isus Hristos să ungi aceste batiste cu sfânta Ta prezență, deoarece este scris că nu poate sta nimic împotriva Cuvântului Tău. Tot în Cuvântul Tău scrie că oamenii au luat de pe trupul lui Pavel batiste și șorțuri, și că duhurile necurate au ieșit din cei care au fost atinși cu ele, primind vindecarea și eliberarea.

Noi nu suntem apostolul Pavel, dar Tu ești Același Dumnezeu; ești încă același Duh Sfânt. Îmi pun mâinile peste aceste batiste, în Numele Domnului Isus și cer binecuvântarea și vindecarea pentru fiecare dintre ei.

O, Dumnezeule, pe această targă stă întinsă o femeie. Ea nu poate trăi fără ajutorul Tău, Doamne. Satana a lovit-o, iar medicii au făcut tot ce au știut ca s-o vindece, dar nu au putut s-o ajute cu nimic. Înțelepciunea lor a ajuns la capăt, și nu știu ce să mai facă, dar, Doamne, mă bucur pentru că mai există o Carte și pe paginile ei găsim scris că acesta este momentul în care apare în scenă marele nostru Medic. Noi Îl chemăm în dimineața aceasta plini de credință, ca să ne dea un sfat.

O, Doamne, nu este scris în Cuvântul Tău că „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred*”?

Doamne, dacă nu pot crede, ajută-mă Tu, Te rog! Dacă sora nu poate crede, ajut-o și pe ea, Te rog.

Tu ai spus în Cuvântul Tău: *„Iată semnele care îi vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci...își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”*(Marcu 16.17-18).

Doamne, acestea sunt Cuvintele Tale. Acesta este Cuvântul Tău.

Tot Tu ai spus că *„vă mai spun că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri!”* (Matei 18.19). *„Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* (v. 20).

Dumnezeule, tânăra aceasta s-ar putea să fie cea mai bolnavă din locul acesta, deoarece nu poate trăi fără intervenția Ta, de aceea, noi, ostașii Tăi, sămânța Ta Împărătească a lui Avraam, stăm aici într-un gând ca s-o izbăvești. Noi mășăluim împotriva Satanei.

Satană, trebuie să pleci pentru că armurile noastre strălucesc cu putere sub strălucirea Soarelui, iar femeile și bărbații țin cu credință Sabia Duhului în mână și mășăluiesc împotriva ta pentru eliberarea acestei surori.

Ieși afară din ea, Satană! Părăsește-o! Oștirea Dumnezeului celui viu te provoacă s-o părăsești în Numele lui Isus Hristos! În acest Nume îmi voi pune mâinile peste ea.

Tu ai legat această copilă și i-ai făcut mult rău! Știi că ești mult mai puternic decât omul, dar Domnul meu este mai puternic decât tine și eu vin împotriva ta în Numele Lui! Părăsește-o, duh al diavolului! Duhule de boală, ieși afară din ea ca să poată pleca liberă și sănătoasă! Îți poruncesc să pleci în Numele lui Isus Hristos!

Doamne Dumnezeule, Tu care ai înviat morții, dovedind că ești Dumnezeu, ridică această tânără și redă-i Te rog, sănătatea și puterea, spre slava și onoarea Numelui Tău. Satana a părăsit-o pentru că Tu ești Cel ce ai vrut să-i faci bine!

Fie ca ea să trăiască spre slava și onoarea lui Dumnezeu. Eu am spus aceste cuvinte, de aceea, Te rog să îngădui să se împlinescă.

Mai sunt și alți bolnavi care vor să ridice mâna și să spună: *„Vreau să te rogi și pentru mine, deoarece sunt bolnav și am nevoie de Dumnezeu.”?*

Nu știi cât timp mai avem pentru că este târziu, dar sunt convins că El va împlini totul.

Acum vom chema o parte din rândul de rugăciune. Fratele Neville și câțiva dintre frații lucrători, să vină lângă mine. În ordine.

Câți dintre voi aveți pusă armura lui Dumnezeu? Câți dintre voi purtați încă armura voastră? Ea este schimbată acum. Du-te acasă și fii sănătoasă. Amin.

Oh, ostași ai Domnului Isus, scoateți săbiile și mărșăluiți înainte! Numai înainte!

„Pe Hristos, Stânca solidă stau eu,

Toate celelalte sunt nisipuri mișcătoare.”

În ordine! Veniți pe marginea platformei.

Rugați-vă în timp ce ei trec pe aici. Scoateți Sabia și mergeți înainte strigând! (Oamenii trec prin rândul de rugăciune).

„Înainte, ostași creștini!

... în marș ca la război.

Cu crucea lui Isus

Mergeți mereu înainte!”

Predă-te, Satană! Cum stați, soldaților? Vă îndoiiți că-l putem birui? Noi l-am biruit deja, pentru că suntem mai mult decât biruitori în Isus Hristos. Toate duhurile trebuie să iasă afară. (Fratele Branham continuă să se roage pentru bolnavi).

Da, este o problemă cu acest predicator. Vino sus! Acest bărbat a fost trimis de curând acasă de la spital, pentru că era plin de cancer. Medicii nu mai aveau ce să-i facă, dar într-o dimineață ne-am dus și ne-am rugat pentru el și Isus Hristos l-a vindecat.

El și soția sa au fost cincizeci de ani pe câmpul Evangheliei. Vă dați seama? Cincizeci de ani de misiune. Eu nici nu mă născusem atunci când ei predica deja Evanghelia. Și acum, la optzeci și unu de ani, el stă aici ca o mărturie vie a vindecării dumnezeiești, deși medicii au spus că va mai trăi doar câteva zile.

Acesta este fratele Kidd.

La optzeci și unu de ani, după ce a fost vindecat de Domnul Isus, el a ținut o trezire de două săptămâni și a predicat în fiecare seară.

Soră, acum este timpul tău. Crezi aceasta?

În ordine, soră. Ce vom face acum? „Așa vorbește Domnul! De ce te tot învârți în jurul nostru, Satană? Ești biruit! Noi putem merge numai înainte, spre Țara făgăduită.”

Ce este aceasta? Cine a înălțat muntele acesta înaintea noastră? O, luați Sabia cu două tăișuri și despicați-l!

„Înainte, ostași creștini!

În marș ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând mereu înainte!

Hristos, Stăpânul Împărătesc,

Ne conduce împotriva dușmanului prin Cuvântul Său.

Înainte, la luptă!

Vedem drapelul Lui înălțat!

Înainte, ostași creștini.

În marș ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând mereu înainte!”

Aleluia! Ce a făcut Israelul când a mers la luptă? În primul rând au fost cântăreții. Ce a urmat? Chivotul. Așa au început bătălia. În ordine.

Vedeți? Noi cântăm: „Înainte ostași creștini!” și înlăturăm toată necredința.

Noi înaintăm împotriva dușmanului, pregătiți să-l alungăm.

Să ne ridicăm în picioare și să cântăm:

„Înainte, ostași creștini,

În marș ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând înaintea noastră!

Hristos, Stăpânul Împărătesc,

Ne conduce împotriva dușmanului!”

Cum îl învingem noi? Cu Cuvântul.

„Înainte, la luptă,

Vedeți, drapelul Lui merge înainte

Înainte, soldați creștini,

În marș ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând înaintea noastră.

Noi nu suntem împărțiți,

Noi toți formăm un trup

Unul în nădejde și-n învățătură

Unul în credință...”

Toți cei care-L cred pe Dumnezeu, să spună: „Amin!” (Adunarea spune: „Amin!”).

Aleluia! Credeți? Noi suntem biruitori.

Unde este dușmanul? Sub picioarele noastre. Cum suntem noi astăzi? Înviați în Hristos.

Totul s-a sfârșit, soră. Crezi? Poți pleca acasă. Te simți bine? (Sora răspunde că este bine și crede că va fi și mai bine). Câți dintre cei bolnavi se simt bine?

Israelul a strigat cu putere, iar zidurile au căzut. Amin. Și astfel au cucerit-o. Amin. Voi îl credeți?

Să nu uitați că deseară avem un nou serviciu. Dacă Domnul mă va ajuta, duminica viitoare voi fi din nou aici. Să plecăm din locul acesta cântând cu toată credința: „Înainte, ostași creștini!” și începând de astăzi să nu vă mai puneți niciodată Sabia în teacă.

Trageți-o afară! Haideți să-l biruim! Ei au mers la luptă biruitori, ca să biruiască! În ordine. Să cântăm din nou:

„Înainte, ostași creștini,

În marș ca la război.

Cu crucea lui Isus

Mergând înaintea noastră!

Hristos, Stăpânul, Împăratul

Ne conduce împotriva dușmanului;

Înainte la luptă

Vedeți, drapelul Lui merge înainte.

Înainte ostași creștini,

În marș ca la război,

Cu crucea lui Isus

Mergând înaintea noastră.”

- Amin -